

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

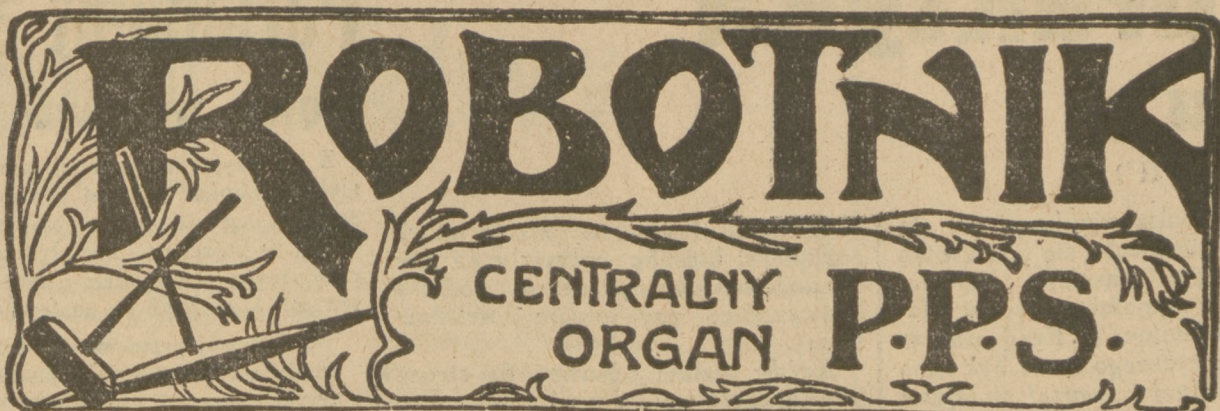
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za swrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Dzisiaj skazani w procesie brzeskim mają być osadzeni w więzieniach

Okrutna zima

Zaznaczyliśmy przed paru dniami, że bezrobocie raptownie wzrosło w pierwszej połowie listopada; w ciągu tygodnia przyrost bezrobotnych podwoił się i jeżeli tak dalej pójdzie w tem samym tempie, to pod koniec roku mieliśmyby więcej bezrobotnych, niż w którymkolwiek najgorszym dotąd roku kryzysowym.

Odrzuca się pytanie: co robi „Fundusz Pracy”? Miał to być genialny, samodzielny pomysł „sanacji” zwalczania bezrobocia. I oto okazuje się, że nie wytrzymał on pierwszej próby życia. Cóż z tego, że na wiosnę i lato Fundusz dostarcza pracy pewnej liczbie bezrobotnych, jeżeli wobec zimy staje bezsilny i nie może nic zrobić w walce z bezrobociem? Słyszeliśmy wielokrotnie o daleko idących projektach i planach „Funduszu”, obliczonych na lata całe, ale oto w obliczu pierwszej zimy wszystko to wygląda jak zamki na wietrze. A nie zapominajmy, że — z łaski „sanacji” — bezrobotnym znacznie pogorszone świadczenia ubezpieczeniowe, że wzrostowi liczby bezrobotnych towarzyszy pogorszenie ich losu, które wyraża się m. in. także w bezdomności.

W tych właśnie dniach jedna z agencji prasowych doniosła, że rząd ma wpłynąć na władze miejskie, by dostarczyły dachu nad głową wszystkim bezdomnym stolicy. Jak to się stanie — wiedzą chyba tylko zawodowi magicy. My wiemy, że magistrat przez cały rok nie może się uporać z bezdomnością, że im bliżej zimy, tem sytuacja bezdomnych jest tragiczniejsza. Na rozkaz zgóry można wiele rzeczy zrobić, ale nie można wyczarować nagle domów i baraków, których nie wybudowano; nie można też ulżyć doli zagrożonych bezdomnością, skoro się pozostawia bez zmiany ustawodawstwo mieszkaniowe i odrzuca wszystkie wnioski i propozycje wysunięte przez socjalistów w Sejmie.

Z okazji 15-lecia Niepodległości pewne koła popisują się dorobkiem budownictwa wojskowego. Owszem, dla wojska wybudowano dużo i nakładem olbrzymich kosztów. A jakby tak wyglądała wystawa, mająca obrazować efekt walki z bezdomnością, stan budownictwa mieszkaniowego? Już samo to pytanie zakrawa na ironję...

Rosnące bezrobocie... Wzrastająca bezdomność...

A do tego dochodzi jeszcze potęgający się chłód. Węgiel bowiem drożeje i w detalu jest już droższy niż w roku ubiegłym. Właśnie teraz cena 100 kilogramów węgla w detalu podskoczyła o 50 gr. Ludzie najbiedniejsi, którzy nie mogą sobie pozwolić na zakup większej ilości węgla, muszą płacić drożej, niż kiedykolwiek dotąd.

Jest to prawdziwy skandal. Toż „sanacja” ponoć „zmusiła” przemysłowców węglowych do obniżenia cen węgla i latem r. b., t. j. wtedy, kiedy zapotrzebowanie na węgiel jest najsłabsze, cena ta istotnie spadła. Obecnie zaś, z nastaniem zimy i mrozów, cena przewyższa zeszłoroczną.

Z węglem dzieją się wogóle cuda. Np. w Grodnie węgiel jest dużo tańszy, niż w Warszawie, która leży przecież w połowie drogi między zagłębiami węglowymi a Grodnem. Na przykładzie węgla pokazuje się najjaskrawiej co jest warta „walka”

„sanacji” z kartelami i w czym interesie prowadzi się „sanacyjną” politykę gospodarczą.

...Dla ludzi pracy, dla mas, szukających daremnie pracy, zima bieżąca będzie nad wyraz okrutna. Niech przynajmniej ci ludzie, te masy, zastanowią się nad swym losem, niech pomyślą o źródłach i przyczynach swego okrutnego losu, a z łatwością

wykryją, gdzie tkwi zło, oraz przekonają się, z kim i z czem walczyć należy, by położyć kres obecnemu stanowi rzeczy. Dojdą też do przekonania, że ich własna bierność, tych ludzi pracy i tych mas bezrobotnych sprawia, że życie staje się coraz okrutniejsze i że los igra nimi coraz swawolniej...

(jmb.)

Po wyborach w Hiszpanii

Wczoraj do g. 7 wieczorem brakło jeszcze wiadomości ostatecznych o wynikach wyborów. W każdym bądź razie zwycięstwo prawicy nie ulega wątpliwości; niesposób jednak ustalić narazie rozmiarów tego zwycięstwa.

Nowy parlament zbierze się w końcu grudnia. Obecny Rząd pozostanie na stanowisku aż do tej chwili.

W kraju panuje spokój.

Prasa francuska podkreśla, że zwycię-

cięstwo prawicy nie jest zwycięstwem monarchizmu. Zwyciężyła raczej koncepcja „republik konserwatywnej”.

Wybory nie są zresztą ostateczne. W 35 okręgach nastąpi głosowanie powtórne. W związku z tem Leroux, przywódca radykałów, zwrócił się do socjalistów z apelem o wysunięcie przy głosowaniu powtórne wspólnych kandydatów republikańskich. Decyzja socjalistów nie jest, jak dotąd, znana.

„Bohater Szanghaju” ogłasza „niepodległość” prowincji chińskiej

Donoszą z Amoy, że generał Saj-Ting - Kaj, dowódca 19-ej armii, ogłosił niepodległość prowincji Fukin.

Oświadczył on, że nie posiada pieniędzy na wypłatę żołdu swej armii, dlatego też musi położyć areszt na składach w bankach państwowych, oraz dochodach podatkowych prowincji.

W Amoy ogłoszono stan oblężenia. Porządek nie został dotychczas zakłócony.

Generał Saj - Ting - Kaj odznaczył się podczas walk pod Szanghajem i zyskał przezwisko „bohatera Szanghaju”.

Agencja Reutersa donosi z Szanghaju, że w Fukin powstał „Związkowy Chiński Rząd Rewolucyjny”. Ruch kieruje się wyraźnie przeciwko „Kuo-min-tangowi”. Program rewolucjonistów przewiduje m. in. wprowadzenie całko-

witej autonomii taryfowej w Chinach, zniesienie niesprawiedliwych traktatów z mocarstwami zachodnimi, zapewnienie swobody strajków, wolność wyznań, upaństwowienie lasów, kopalni i fabryk rolniczych, i wreszcie zdecydowanie przeciwstawienie się Japończykom. Powstańcy rozbroili podobno dwa bataliony strzelców morskich i opanowali biura telegrafu, oraz stację radiową w Fu-Czeu. Japonia niema podobno zamiaru interwenjować przeciwko temu ruchowi, pod warunkiem jednak, że nie nabierze on charakteru antyjapońskiego i że życie i mienie obywateli japońskich nie będzie zagrożone.

Dzienniki chińskie w Nankinie i Szanghaju ubolewają nad tym ruchem, uważając go za niesłychanie szkodliwy dla interesów narodowych. Prasa obawia się, aby ruch ten nie dał okazji do interwencji japońskiej.

Rekord balonu sowietckiego nie został pobity

Z Waszyngtonu donoszą, że w dniu wczorajszym por. Settle podjął lot do stratosfery. Balon wzniósł się po kilku godzinach na wysokość około 17,000 mtr.

Po osiągnięciu około 17,700 mtr, ba-

lon stratosferyczny zaczął gwałtownie opadać, ponieważ por. Settle postanowił wylądować przed zachodem słońca. W ten sposób rekord balonu sowietckiego nie został pobity.

Proces o zajęcia w czasie strajku włókniarzy w Łodzi

W Łodzi toczył się przez kilka dni proces o krwawe zajęcia z policją na ulicach Łodzi w czasie strajku włókniarzy w dn. 30 marca r. b.

Po parodniowym przewodzie sądowym Sąd ogłosił wyrok, mocą którego skazani zostali: 25-letni Henryk Kurkowski na 2 lata więzienia, 22-letni Bolesław Nowaczyk, 27-letni Marian Ulewicz po 1 i pół roku więzienia, 22-letni Stanisław Ryła, 21-letni Jan Pietras,

33-letnia Klementyna Lewicka, 32-letni Stanisław Wyrwa, 30-letni Roman Kmiecik, oraz 36-letni Stanisław Jodłowski po 1 roku więzienia, 27-letni Leon Woźciechowski na 10 miesięcy więzienia, 28-letni Bertold Bojanowski i 39-letnia Helena Czerkawska po 8 miesięcy więzienia.

Kazimierz Bujny, Leon Domin i Zygmunt Piotrowski zostali uniewinnieni.

Zamiast Konferencji Rozbrojeniowej konferencja kilku państw w San Remo?

Korespondent „Agence Economique et Financiere” stwierdza w doniesieniu z Genewy, że ostatnie rozmowy w sprawie rozbrojenia doprowadziły do odrzucenia, które wyraziło się w formie projektu konferencji, mającej za zadanie opracowanie podstaw porozumienia. Konferencja ta, która odbyłaby się w San Remo, zgromadziłaby przedstawicieli Francji, Anglii, St. Zjednoczonych, Polski, Z.S.S.R., Włoch, Belgii, Niemiec, oraz państw „Małej Ententy”. Fakt, iż

inicjatywę tej konferencji powziął Henderson, wskazuje na jej łączność z Konferencją Rozbrojeniową. W najbliższych dniach projekt Hendersona podany zostanie do wiadomości zainteresowanych rządów, które wypowiedzą się w tej sprawie drogą normalnych rokowań dyplomatycznych.

Min. Simon w przejeździe z Genewy do Londynu przybył we wtorek rano do Paryża. Paul Boncour opuścił Genewę w środę wieczorem.

Prasa londyńska zaprzecza

Ale wszystko na „martwym punkcie” Apel do Rzymu?

Prasa londyńska zgodna jest z tem, że na dzisiejszym posiedzeniu prezydium konferencji Rozbrojeniowej postanowione zostanie formalnie odroczenie Konferencji na co najmniej dwa miesiące.

Dzienniki przewidują, że konferencja zbierze się dopiero po styczniowej sesji Rady Ligi Narodów.

W międzyczasie odbywać się ma porozumiewanie się pomiędzy mocarstwami zwykłymi drogami dyplomatycznymi. Najważniejszymi będą rozmowy pomiędzy Paryżem a Berlinem.

Konferencja osobna kilku mocarstw ma być narazie zaniechana.

Prasa londyńska twierdzi jednak, że gdy sytuacja zostanie wyjaśniona drogą dyplomatyczną, to możliwe, że dla ustalenia podstaw przyszłego porozumienia zbierze się ta konferencja w San Remo, najpóźniej tuż przed samem zebraniem się Konferencji Rozbrojeniowej.

Dzienniki wskazują poza tem na znaczenie podróży sekretarza generalnego Ligi Narodów Avenola do Rzymu, przewidując, że przy tej okazji odbędzie się w Rzymie ważne rozmowy z Mussolinim, dotyczące przyszłości Ligi przy udziale ambasadora brytyjskiego b. generalnego sekretarza Ligi Narodów sir Ericka Drummonda.

Zamach polityczny w Tokio

Z Tokio donoszą, że wczoraj nad ranem usiłowano dokonać zamachu na barona Wakatsuki, b. premiera i szefa delegacji japońskiej na londyńską konferencję morską. O przebiegu zamachu wydany został oficjalny komunikat.

Sprawcą zamachu jest znany bokser nazwiskiem Noguczi. Dokonał on zamachu w chwili, gdy były premier wysiadał ze swego samochodu po powrocie z zebrania politycznego do domu.

Noguczi usiłował zadać byłemu premierowi cios sztyletem w pierś. Wakatsuki zdołał w ostatniej chwili odskoczyć w bok. Domownicy byłego premiera schwytali natychmiast zamachowca i wydali go w ręce policji.

Oświadczył on podczas przesłuchania wstępnego, że chciał dokonać zamachu ze względów patriotycznych, uważał bowiem stanowisko zajęte przez

Wakatsukiego podczas konferencji morskiej, za zdradę stanu.

Z Tokio donoszą: W związku z nieudanym zamachem na byłego premiera Wakatsuki, japońskie władze bezpieczeństwa zastosowały daleko idące środki ostrożności. Wszyscy wybitniejsi politycy opozycyjni otrzymali ochronę policyjną. Szczególnie pilnie strzeżone są mieszkania byłego ministra spraw wewnętrznych Adaczi, oraz byłego ministra spraw zagranicznych Szidehara, którzy otrzymują stale listy, grożące im śmiercią. W związku z zamachem aresztowano 6 osób, co do których istnieją podejrzenia, że należały do spisku. Władze rozwiązały dwa stowarzyszenia nacjonalistyczne, które rozwinęły działalność terrorystyczną.

Manifestacje przeciwko Habsburgom w Budapeszcie

W poniedziałek z okazji 21-ej rocznicy urodzin arcyksięcia Ottona odbyło się zebranie legitymistów węgierskich pod przewodnictwem Józefa hr. Karolyi.

W przemówieniu swem hr. Karolyi w kazał, że ruch legitymistyczny jest ściśle związany z konstytucją węgierską. Wczorajem odbył się bankiet. Przeciwnicy legitymistów urządzili jednocześnie kontrmanifestację.

Około 100 młodych ludzi zgromadziło się przed domem, gdzie miało się odbyć przyjęcie, witając przybywających członków towarzystwa „Świętej Korony” krzykami i wyzwiskami.

Mimo tych przeszkód obiad rozpo-

czął się spokojnie, jednakże po pewnym czasie manifestanci wylamali bramę i drzwi, wtargnęli na salę, rozrzucając bomby z gazem łzawiącym.

Jednocześnie z powyższymi manifestacjami na sąsiednim placu powieszono kukłę, przedstawiającą młodego człowieka w smokingu. Kukła ta miała wyobrażać Ottona Habsburga.

Policja ostatecznie rozproszyła manifestantów i przywróciła porządek.

Z. P. P. S.

Dziś o godz. 11 r. punktualnie odbędzie się posiedzenie plenarne Z. P. P. S. O godz. 10 r. — posiedzenie Prezydium.

Doktryna i praktyka „neo-socjalizmu“

II)

Radykalizm francuski nie jest *ruchem jednolitym* pod względem ideowym; skala rozpiętości i poglądów i nastrojów w stronnictwie radykalno - społecznym sięga od stanowiska „prawie” socjalistycznego skrajnej lewicy aż do... bezpośrednich kontaktów z „ciężkim” przemysłem i z bankami; w tym drugim wypadku cały „radykalizm” polega właściwie na antyklerykalizmie i na niechęci do prądów faszystowskich. Poza tym — zwykłe hasła liberalno - kapitalistyczne.

„Neo - socjaliści”, mówiąc o koalicji z radykałami, myślą, naturalnie, o lewicy radykalizmu; unikają wszakże odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób owe *prawicowe* skrzydło może się zgodzić na program *pozytywny* ewentualnego wspólnego Rządu, t. j. na kontrolę nad produkcją i nad kapitałem finansowym. Czy oczekują rozłamu w stronnictwie radykalno - społecznym? ale w takim razie nie ma już stałej większości w dzisiejszym *konkretnym parlamencie*. Czy liczą na poryw opinii publicznej, który pociągnie za sobą wahających się? Raczej — to drugie; ale poryw opinii publicznej stanowi wszak zawsze czynnik raczej nieobliczalny.

Tu chciałbym zwrócić uwagę na fakt, pomijany systematycznie w niektórych artykułach informacyjnych o rozłamie w socjalistycznej partii Francji. I Leon Blum, manowicie, i Paul Faure nie odrzucają w zasadzie koalicji z radykałami. Mówią natomiast, że Rząd koalicyjny tego typu jest możliwy *tylko pod kierownictwem socjalistycznym*; inaczej nie będzie nigdy Rządem *pozytywnego* programu przebudowy. Dlatego narazie *trzeba czekać*, trzeba *tychczasem uruchomić masy* na rzecz Socjalizmu i „politykę podtrzymywania rządów radykalnych (politique de soutien) uniemożliwiać prawicy doraźnie się ponownie do władzy. Renaudel reaguje mniej więcej w ten sposób:

„Ale polityka podtrzymywania przez braza się w politykę... powstrzymywania się od głosowania; kraj tego nie rozumie, kraj tego nie lubi; sami przygotowujemy faszyzm“.

Blum na to:

„trzeba umieć czekać“.

A „neo - socjaliści“:

„nie mamy czasu czekać; faszyzm zalewa już świat“.

I znowu wracamy do punktu wyjścia: czy koalicja z całą partią radykalno - społeczną daje istotnie rozwiązanie zagadnienia? Kontrola nad produkcją i Albert Sarraut? To jest przecie zbyt mało prawdopodobne.

*) Pierwsza część tego artykułu, zamieszczona była w poniedziałkowym „Robotniku“.

Marquet („bolszewizujący” czy „faszyzujący”) uśmiecha się pod krótko przyszytym wąsem; Marquet traktuje dość obojętnie przepisy „demokracji „formalnej”; „Rząd autorytetu demokratycznego może być śmiało Rządem silnej i zwartej większości; byle... uruchomić masy“.

Ołóż to!... Byle uruchomić masy... W tym właśnie punkcie tragedia rozłamu występuje na jaw w pełnej

okazałości. Nima na świecie takich rozłamów, któreby wpływały na masę dodatnio; każdy rozłam rodzi z konieczności psychologię „seksciarstwa“.

Każdy rozłam odsuwa na stronę pewną część opinii publicznej. Kto szedł na rozłam, ten uderzał jednocześnie we własne swoje nadzieje, we własne swoje koncepcje.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Dokumenty naszych dni

Sprawa sądowa o „Manifest Komunistyczny” Marksa i Engelsa

Dzisiaj Sąd Okręgowy w Grudziądzu ma rozpatrywać na sesji wyjazdowej w Świeciu sprawę czterech naszych towarzyszy: J. Jelenia, T. Znanieckiego, Br. Znanieckiego i M. Ciesielskiego. Tow. J. Jeleń i T. Znaniecki znajdują się od sierpnia w więzieniu.

Z aktu oskarżenia wyjmujemy kilka dosłownych ustępów.

„Osk. Jeleń Julian i Znaniecki Tomasz w ciągu roku 1933 w Świeciu czynili przygotowania do zmiany przemocy ustroju Państwa Polskiego, a zatem do popełnienia przestępstwa określonego w art. 93 § 2 K. K., przyczem osk. Jeleń Julian dnia 16.VII. 1933 r. w Świeciu, odczytując i interpretując w obecności kilkudziesięciu osób broszurkę p. t. „Manifest komunistyczny” Karola Marksa i dr. Engelsa... „b) osk. Znaniecki Tomasz przewodniczył na zebraniu T.U.R. P.P.S. dnia 16.VII r. b., na którym miał odczyt osk. Jeleń Julian, na temat pod a) określony, a nadto kolportował z początkiem 1933 r. w Świeciu manifest komunistyczny Karola Marksa i Franciszka Engelsa“.

Akt oskarżenia zawiera także „uzasadnienie”, dotyczące „manifestu komunistycznego” Karola Marksa i owego „doktora Franciszka” Engelsa.

Oto znowuż parę ustępów:

„Z początkiem b. r. zamówił osk. Znaniecki Tomasz 4 egzemplarze „Manifestu Komunistycznego”, z których po nadejściu wręczył jeden egzemplarz osk. Jeleniowi Julianowi, jeden Filipowskiemu Franciszkowi, oraz jeden niejakiemu Młocickiemu Leonowi z Osia.

Dnia 16.VIII. 1933 r. w Świeciu odbyło się w świetlicy T.U.R. P.P.S. zebranie, któremu przewodniczył osk. Tomasz Znaniecki i na którym to zebraniu odczytywał i omawiał osk. Jeleń Julian tenże manifest komunistyczny Marksa i Engelsa, wychwalając go... „W toku przeprowadzonej rewizji u członków P. P. S. w Świeciu znaleź-

no m. in. u niejakiego Filipowskiego Franciszka oraz osk. Juliana Jelenia broszurkę p. t. „Manifest Komunistyczny” Karola Marksa i Franciszka Engelsa, a z której to broszurki miał osk. Jeleń odczyt w dniu 16.VIII. r. b. w świetlicy P. P. S. w Świeciu... „Osk. Jeleń przyznaje jedynie, że dnia 16.VII. miał odczyt, na którym czytał „Manifest Komunistyczny”, przeczając wszelkim innym zarzutom.

Osk. Tomasz Znaniecki przyznał, że zamówił 4 egz. „Manifestu Komunistycznego”, które rozdał między swoich znajomych.

„Jak z powyższego stanu wynika, osk. Jeleń i Tomasz Znaniecki, członkowie P. P. S. w Świeciu, rozpoczęli silną agitację komunistyczną wśród członków P. P. S., urządzając odczyty, na których zapoznawano słuchaczy z „Manifestem Komunistycznym” i przy których nasuwano porównania ustroju politycznego w Polsce i ustroju komunistycznego, jako lepszego, kolportując tenże „Manifest Komunistyczny”, oraz inne broszurki, pisane w duchu komunistycznym... „Czyni te co do Jelenia i Tomasza Znanieckiego, polegające na szerzeniu hasła rewolucyjnego, celem wytworzenia odpowiednich nastrojów wśród ludności i przygotowania terenu do rewolucji, zawierają znamiona z art. 96 k. k.“.

Parlament angielski

Mowa tronowa

Z tradycyjnym ceremoniałem król angielski dokonał wczoraj otwarcia nowej sesji parlamentu, wygłaszając mowę tronową, w której po zwykłym zwrocie o przyjaznych stosunkach z innymi państwami, stwierdził co następuje:

„Rząd mój przedewszystkiem w usiłowaniu swych będzie popierał i podtrzymywał pokój światowy. Mając na względzie ten cel, Rząd mój będzie szedł po linii współpracy z innymi rządami, aby doprowadzić do załatwienia skomplikowanej kwestii rozbrojenia, do zawarcia porozumienia, któreby było do przy-

jęcia przez wszystkich i osiągnięcia w końcu pozytywnych rezultatów z długich prac Konferencji Rozbrojeniowej. Rząd mój jest zdecydowany popierać wszelkie wysiłki współpracy międzynarodowej, zarówno przez akcję zbiorową bezpośrednią, za pomocą Ligi Narodów, jak również przy pomocy wszystkich innych środków, któreby mogły wpłynąć na polepszenie stosunków między państwami“.

W dalszym ciągu swej mowy tronowej, król wyraził nadzieję, że mieszana komisja parlamentarna będzie mogła dokończyć swych prac nad konstytucją indyjską. Król podkreślił, iż w roku ubiegłym zaznaczył się wzrost zaufania do możliwości rozwoju przemysłu i handlu brytyjskiego:

„Przez ścisłe zastosowanie się do zasad kontroli wydatków i jednocześnie wysiłki ożywienia przedsiębiorczości, moi ministrowie wpłynęli na stopniowy powrót narodu brytyjskiego do warunków, które pozwalają mu znosić dzisiejsze ciężary. Rząd w dalszym ciągu będzie pracował nad stworzeniem dogodnych warunków dla handlu i eksportu, w tym celu rozpoczęte będą pertraktacje mające na celu ożywienie handlu przedewszystkiem bawełną i węglem“.

W końcu król nawiązał do zagadnień wewnętrznych, domagając się rozważenia projektu o ubezpieczeniu bezrobotnych, o polepszeniu warunków mieszkaniowych, rozważenia zagadnienia dalszego subsydiowania przemysłu cukrowego, jak również uregulowania sprawy pracy młodocianych.

W Wielkiej Brytanji mowa tronowa jest w gruncie rzeczy odczytaną przez króla deklaracją rządową.

Oburzenie uczciwego człowieka

Zajście w angielskiej Izbie lordów

Na wczorajszym posiedzeniu angielskiej Izby Lordów zdarzył się dramatyczny incydent, nie mający precedensu w historii parlamentu angielskiego. Mia nowicie, gdy król zakończył swą mowę i zamierzał zejść z tronu Mc. Govern, członek Partii Pracy, wykrzyknął: „Kiedyż niesione będą ograniczenia zasiłków dla bezrobotnych i wstrzymane ciągle ich redukcje? powinniście się wstydić i pomyśleć o ludziach, umierających z głodu“.

Okrzyk Mc. Govern wywołany został oburzeniem z powodu przepychu, jaki towarzyszył uroczystemu otwarciu sesji parlamentarnej w przeciwieństwie do normalnej, pełnej skromności atmosfery, jaka panuje zwykle w obu Izbach.

Zapytywany następnie Mc. Govern oświadczył poprostu, że „nie mógł tego znieść, nie mógł się powstrzymać” i nie wyraził żadnego ubolewania z powodu incydentu.

Dlaczego mamy zimna?

Przed paru dniami Państwowy Instytut Meteorologiczny przewidywał nasuniecie się nad Polskę chłodnych mas powietrza polarno - kontynentalnego, spływających z obszaru wyżowego, który od dłuższego czasu utrzymuje się nad Rosją. Już w piątek ubiegłego tygodnia Wileńszczyzna została ogarnięta przez chłodne masy, wskutek czego temperatura zaczęła tam szybko spadać. W ciągu dni następnych chłodne powietrze, przesuając się na zachód,

stopniowo ogarnęło inne dzielnice Polski, przyczem do większego spadku temperatury przyczyniły się również pogodne noce, podczas których następowało intensywne wypromieniowanie ciepła. Nocy wczorajszej temperatura w Wileńskim obniżyła się do 20 stopni zimna (Pohulanka), a w środkowych dzielnicach kraju przeciętnie do 5 stopni mrozu. Dalszy spadek temperatury w najbliższym czasie nie powinien już nastąpić.

Obniżka oprocentowania wkładów

w Kasach Oszczędności

Jak się dowiaduje ag. PRESS obniżkę stopy procentowej od wkładów w komunalnych kasach oszczędności uważać należy za przesadzoną. Obniżka oprocentowania wkładów nastąpiła ma od 1 grudnia r. b. i wynosić ma 1%.

Komunalne kasy oszczędności stosują obecnie różne stopy procentowe od wkładów w różnych stronach kraju. Komunalna kasa oszczędności m. st. Warszawy płaci od wkładów 6—7% w stosunku rocznym, zależnie od terminowości wkładów. Przy wkładach a vista stopa procentowa wynosi obecnie 6%, przy wkładach za wymówieniem 1-miesięcznym 6.5%, a przy wkładach za wymówieniem 3-miesięcznym 7%.

Na prowincji komunalne kasy oszczędności płacą jeszcze wyższe odsetki od wkładów, przyczem niektóre kasy stosują premje, płacąc dodatkowo 1% od wkładów, które przez 6 miesięcy są

nienaruszone. Przy wysokiej stopie procentowej, płaconej od wkładów przez komunalne kasy oszczędności, również zaciągający nich kredyt musiał być wysoko oprocentowany, a ponadto Pocztowa Kasa Oszczędności musiała ze względów konkurencyjnych utrzymywać stawkę procentową od wkładów na minimalnym poziomie 5%.

W tych warunkach obniżka stopy dyskontowej Banku Polskiego do 5 proc. nie mogła mieć dotychczas wpływu na potaniecie kredytu. Z tego powodu Ministerjum Skarbu postawiło sobie za cel obniżenie stopy procentowej od wkładów w komunalnych kasach oszczędności o 1 proc. Jak słychać, w ślad za tem pójdzie obniżenie stopy procentowej P. K. O. od wkładów, a następnie i obniżenie odsetek od kredytów.

Aresztowanie właściciela firmy węglowej w Łodzi

Z polecenia sędziego śledczego przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu aresztowany został w Łodzi hurtownik węgla, Bernard Glass.

Glass prowadził w Łodzi od dłuższego czasu Dom Handlowy p. f. „Glas i S-ka” i był przedstawicielem trzech kopalni węgla a mianowicie: Zabrze, Góthard, Wolfgang.

W związku z ujawnieniem oszukiwaniem prowadzeniem ksiąg handlowych, przez co skarb Państwa poniósł znaczne straty, przeprowadzona została w biurze Glassa w Łodzi gruntowna rewizja ksiąg w rezultacie której Glassa

przewieziono do dyspozycji sędziego śledczego w Sosnowcu.

Afera Glassa sięga podobno bardzo poważnych sum.

Bez znaczka zatrzymywano

W dniu wyborów zatrzymywano w Duesseldorfie każdego przechodnia, który nie miał w klapie znaczka „tak”. Przed wejściem na dworzec kolejowy w Duesseldorfie stali szturmowcy, którzy wyjeżdżających nie wpuszczali na dworzec, jeśli nie mieli znaczka „tak”.

„Zwycięstwo” wyborcze hitlerowców i jak je osiągnięto

W niedzielę, 12 b.m., zaraz po ukończeniu wyborów niemieckie radio ogłosiło, że poszczególne wyniki wyborów mają zaraz być przesłane do ministra propagandy Goebbelsa i że on dopiero da do ogłoszenia ostateczny rezultat dokonanych wyborów. Żaden rezultat wyborów nie mógł być ogłoszony, zanim nie przeszedł uprzednio przez cenzurę i korektę ministra propagandy. Ten przedewszystkiem sprawdzał, czy w stu procentach zaufana komisja należyście wykonała swą pracę skorygował tam, gdzie komisja już zupełnie bez liczenia się z cemukolwiek pracą swą odrobiła i wyniki oszlifował.

Niezależnie od teroru, stosowanego przy urnach wyborczych, gdzie sumienne kontrolowane oddawane głosy, ani jeden człówek w Niemczech nie ma możliwości sprawdzenia podanych przez

Goebbelsa wyników wyborczych. Zostały one przez obecnych władców Niemiec tak spreparowane i ogłoszone, jak oni to uważali za stosowne dla ich faszystowskiego interesu.

Przed wyborami „szturmowcy” obchodzili mieszkania i uprawnionym do głosowania oznajmiali, że mają głosować za Hitlerem. Dali przytem do zrozumienia, że istnieje możliwość sprzeczania, jak kto głosował. Kto nie będzie głosował jak należy — mówili — będzie za to odpowiadał.

Bezrozmownym grożono, że zostaną pozbawieni wszelkich zapomóg, jeśli okaże się, że głosowali przeciw Hitlerowi.

Pomimo tego teroru, wynik nie musiał być tak świetny, skoro szczegóły zostały zatajone i Goebbels miał wielki trud korekty.

ELEGANCKIE

SUKNIE I BLUZKI

WIECZOROWE I WIZYTOWE
Z NAJNOWSZYCH MATERIAŁÓW
PG. FASONÓW ZAGRANICZNYCH

POLECA

HURTOWNIA FUKS I OKNOWSKI

NALEWKI 12, m. 7, TEL. 12-10-50

735

CENY ŚCISLE HURTOWE

H. N. Brailsford

Partja Pracy a pokój światowy

(Kor. własna).

Po dwóch latach zastoju scena polityczna Anglii znowu ożyła. Zaczęło się od zdumiewającego zwycięstwa Partii Pracy w Fulham-Wsch. Tam pokazało się, że przynajmniej w Londynie robotnicy i część niższych klas średnich odwrócili się od rządu, pełni niepokoju i gniewu, ponieważ przekonali się, że rząd w Genewie zawiódł ich nadzieje na rozbrojenie i pokój. Było to więcej, niż lokalna i przypadkowa klęska rządu „narodowego”.

W kilka dni później w wyborach gminnych w całym kraju odniosła Partia Pracy drugocenne zwycięstwo. Dwa inne wybory uzupełniające do Izby Gmin dały taki sam rezultat, jeden w Kilmarnock w zachodniej Szkocji, drugi w Skipton, w odległym wiejskim okręgu wyborczym pośród bagien w Yorkshire. W pierwszym z tych okręgów zwycięstwo wywniosło się Partii Pracy z tego smutnego powodu, że głosy robotnicze podzieliły się między oficjalnym kandydatem i kandydatem Niezależnej Partii Pracy. Temniej w obu miejscowościach liczba głosów rządowych spadła całkiem katastroficznie, a ogólna liczba głosów Partii Pracy przewyższyła znacznie rekordową liczbę z wyborów r. 1929. Pokazało się zatem, że panika i reakcja z 1931 r., która przyniosła rządowi „narodowemu” 9/10 mandatów parlamentarnych, wyczerpała się zupełnie. Gdyby dzisiaj odbyły się wybory powszechne, to Partia Pracy zostałaby znowu tem, czem była w r. 1929 — najśilniejszą z trzech partii. Ale wybory takie, według normalnego biegu życia konstytucyjnego, czekać muszą jeszcze trzy lata.

Pierwszym skutkiem tych zwycięstw był wzrost wiary w siebie i ducha walki w Partii Pracy, zwłaszcza jeśli chodzi o jej opozycję przeciw imperializmowi i militarystyce. Na rząd wpłynęły te zwycięstwa w sposób bardziej złożony i ciekawszy. Rząd przekonywał się ze smutkiem, że musi obecnie zbierać owoce awanturnictwa prawego skrzydła konserwatystów. Ludzie ci z całych sił wołali o większe zbrojenia na morzu i w powietrzu. Na dorocznej konferencji konserwatystów przemawiali jednomyślnie przyjętą rezolucję, uskarżającą się na zbyt „niski” stan zbrojeń angielskich. Konserwatywny „Daily Mail”, poczytny dziennik, o olbrzymim nakładzie, własność lorda Rothemera, domagał się nawet floty powietrznej w liczbie 20 tysięcy samolotów. Teraz Macdonald występuje ostro przeciw tym prądom. Jego mowa w Guilihall w Londynie zawierała ustępy, brzmiące tak, jakby pochodziły z dni, kiedy był socjalistą i pacyfistą, i ustępy, w których wołał ostrzegawczo pod adresem City, że zbrojenia nigdy nie mogą zapewnić bezpieczeństwa. Minister spraw zagr., sir John Simon zagał debatę parlamentarną mową w której usiłował dowiedzieć, że Partia Pracy oczernia Rząd, który jest niemniej pacyfistyczny od niej. Oobie mowy, zwłaszcza Macdonalda, zawiaryły zaproszenia Niemiec do powro-

tu do Genewy i zapewnienia, że znajdują tam najdalej idące zrozumienie dla swych skarg. Ton Simona był, jak zwykle, twardy i zarozumiały, podczas gdy Macdonald rozpytywał się w uczuciach. Ale mimo tej różnicy temperamentów obaj ministrowie mówili to samo. Rząd angielski rozumie, że musi podjąć — lub przynajmniej upozorować — jeszcze jedną próbę uzyskania rozbrojenia i pokoju.

Macdonald może łatwo wygłaszać podobne ogólniki, choć cnotliwe mowy. W stoczniach i w fabrykach odbywa się nadal, jak dotąd, budowa krążowników i samolotów bombowych. Nawet prawica konserwatywna nie ma nic przeciw takim pobożnym życzeniom, o ile tylko zbrojenia nie doznają uszczerbku. Czy Macdonald pójdzie na rewizję swego genewskiego planu rozbrojenia? Czy ustanowi równość zbrojeń z państwami zwyciężonymi i wyrzuci się ponadto wielkich okrętów wojennych, łodzi podwodnych, tanków, wielkich dział i samolotów wojskowych? Czy odważy się przyjąć francuski projekt umiędzynarodowienia prywatnej żeglugi powietrznej? Czy zdobędzie się na zniesienie prywatnego przemysłu zbrojeniowego? Czy imperjalizm wciąż jeszcze domaga się prawa bombardowania z powietrza „odległych obszarów”?

Partja Pracy skłoniła natychmiast rząd do ujawnienia swego oblicza. Przedłożyła ona Lbzie program rozbrojenia, będący najdalej idącym programem, jaki kiedykolwiek wnieśli socjaliści. Program zaczyna się od wskazania „na wzrastający nastrój na korzyść całkowitego rozbrojenia wszystkich narodów na całym świecie”. Kończy się żądaniem powołania międzynarodowej komisji i określenia pojęcia napaści na podstawie propozycji genewskich. Program domaga się całkowitego zniesienia bombardowania powietrznego, całkowitego usunięcia broni, zabronionych Niemcom, umiędzynarodowej kontroli prywatnej żeglugi powietrznej, obniżenia budżetów wojskowych, powołania komisji kontroli zbrojeń i zniesienia prywatnego handlu i wyrobu broni.

Oczywista, wniosek ten odrzucono dużej większości. Liberalowie wstrzymali się od głosu. Mimo to wniosek ten ma duże historyczne znaczenie. Jest to program minimalny polityki rozbrojeniowej najbliższego rządu robotniczego. Oznacza on olbrzymi postęp w ideologii Partii.

Partja obecnie poraz pierwszy odpowiedziała się za policją międzynarodową. Z tekstu wniosku wynika, że policja nie może istnieć obok wielkich armij narodowych. Aby kierować podobną siłą, potrzeba czegoś, co bardzo się różni od obecnej Ligi Narodów. Program rozbrojenia wymaga stworzenia federacyjnego rządu światowego. Rząd taki nie może być mieszaniną państw demokratycznych i faszystowskich. Jest on do pomyślenia jedynie jako federacja socjalistyczna.

Partja nie zdaje sobie jeszcze sprawy z wniosków logicznych swej polityki rozbrojeniowej. Anglicy mają ten zwyczaj, że zaczynają myśleć zawsze przy zagadnieniach konkretnych. Rozpoczynają od tanków i samolotów bombowych i kończą po długich wahaniach na rządzie światowym. I to ostatecznie nie jest w sprzeczności z rozwojem historycznym. Ludzie muszą się dostosować nie tylko — jak nauczali Marks i Engels — do zmian środków produkcji, lecz do wszelkich zmian naszego otoczenia. Teoretycy angielscy którzy pisali o morzu, postawili zasadę: morze jest ciałem jednolitem, to znaczy morze jednoczy świat, uczynia flotom władzy więcej, niż lokalnej i tworzy przez to wielkie potęgi światowe. Powietrze jest także „jednolite”, nawet więcej niż morze. Nowy fakt żeglugi powietrznej zaprowadzi ostatecznie albo do nowego okresu walki kapitalistycznej o władzę nad światem albo do nowej federacji światowej. Do tej zmierzamy w swych myślach. Niebezpieczeństwo tkwi w tem, że nasi przeciwnicy klasowi myślą może szybciej niż my i postawią nas przed faktami dokonaniemi.

Stoimy przed decyzją

Długotrwałe bezrobocie, rozbijanie szeregów robotniczych, osłabienie represji na organizacje klasowe oraz demagogia tak zw. „lewicy” niesłychanie osłabiły aktywną siłę klasy robotniczej, to też nie dziwnego, że „LEWJATAN”, po pierany przez „sanację” zdołał nie tylko wydatnie obniżyć płace, powyrzucać aktywnych działaczy robotniczych na bruk, lecz, co ważniejsze, w myśl życzeń „LEWJATANA” zostało podważone ustawodawstwo robotnicze i odebrano klasie pracującej szereg zdobyczy, z trudem wywalczonych w ciągu ostatnich dziesięcioleci.

W ostatnich czasach, jak to widać niemal we wszystkich gałęziach przemysłu, klasa robotnicza zrywa się do walki, gdyż coraz lepiej zdaje sobie sprawę ze zbliżającej się katastrofy gospodarki kapitalistycznej. Klasa robotnicza zaczyna rozumieć, że dalsze trwanie w bierności grozi zarówno klasie robotniczej, jak i jej organizacjom zagładą. W ostatnich czasach przez kraj cały przechodzą FALA STRAJKÓW, które kierują nasze organizacje klasowe. Walki te rozgrywa się w najtrudniejszych warunkach dla organizacji i robotników, lecz mimo to klasa robotnicza zdobywa się nie tylko na niesłychanie ofiarne walki, ale często daje przykłady bohaterstwa (Łódź).

Charakter ostatnich walk strajkowych jest prawie wyłącznie OBRONNY, prztem nie zawsze kończą się one zwycięstwem, to jest w wielu wypadkach. Nic przeto dziwnego, że walki takie nie

WYKWINTNE TRYKOTAŻE

WARSZAWSKA WYTWORNI TRYKOTAŻY

Tricot

MARSZAŃKOWSKA 123 TEL. 42 83 94 33

POŃCZOCHY SPORTOWE

uruchomiły jeszcze mas robotniczych, co nie oznacza, rzecz jasna tego, że JUTRO klasa robotnicza, doprowadzona do ostateczności, nie stanie do ZDECYDOWANEJ walki o swoje prawa.

Sytuacja w chwili dzisiejszej wygląda w ten sposób, że prawie przed każdą organizacją zawodową stoi zagadnienie rozpoczęcia walki o umowę zbiorową, lecz aby walka była zwycięską, czas najwyższy, by AKCJE BYŁY SKOORDYNOWANE. Czy nie byłoby wskazane, aby na przykład w Warszawie, gdzie oddziały Związku transportowców, garbarze, chemicy, spożywcy i inni, — by wszystkie te zawody wystąpiły JEDNOCZEŚNIE do walki w obronie praw robotniczych? Walka taka tembardziej staje się koniecznością, gdyż walki, prowadzone w poszczególnych zawodach — jak to niejednokrotnie stwierdzała Komisja Centralna w dzisiejszych stosunkach ekonomicznych i politycznych nie dają większych rezultatów.

WSPÓLNA WALKA o umowy zbiorowe oznacza zespolenie większej części klasy robotniczej około konkretnych zagadnień, interesujących poszczególne zawody a zarazem zespolą masę w jeden węzeł, przenoszący walkę na szerszą płaszczyznę. Do takiego właśnie stanowiska zmusza klasę robotniczą sytuacja, jaką wytworzyli kapitaliści, atakując klasę robotniczą na wszystkich odciśniętych życia gospodarczego jednocześnie.

FELIKS SOCHA.

Dr. med. H. LEWIN

Niecała 12.

Specjalista chorób wenerycznych i niemocy płciowej. Analizy. Od 9—1 pp. i od 3—9 wiecz. Niedziela 9—2 pp.

STUDENT U. W., wykwalifikowany korepetytor, udziela lekcji w zakresie 8 klas. Taniol Łaskawe zgłoszenia do Redakcji „Robotnika” pod S. W.

STUDENTKA U. W. poszukuje pracy biurowej, lekcji lub kondycji. Wymagania bardzo skromne. Dzwonić tel. 11-38-05.

Wśród nowych książek

Franciszek Godlewski. Pani Orzeszkowa (Wspomnienia). Warszawa „Dom Książki Polskiej” Str. 71.

Autor niewielkiej książeczki, p. Godlewski, zawarł w niej garść interesujących wspomnień, zaczerpniętych z długoletniej swej znajomości z Elżą Orzeszkową. Chociaż wspomnienia te mają charakter fragmentaryczny i dorywczy i dotyczą głównie pobytu Orzeszkowej w Grodnie w ostatnich latach jej życia, tem nie mniej odnajdziemy w nich sporo ważnych i ciekawych rysów, pozwalających ustalić i zrozumieć profil duchowy autorki „Nad Niemenem”. Dziś już prawie zapomniana, była przecież Orzeszkowa w swoim czasie prekursorką prądów społecznych, i humanitarnych w naszej literaturze, i dlatego obfita jej twórczość może być rozpatrywana — na tle zagadnień współczesności — nie tylko jako zjawisko artystyczne, mierzące z wpływem dziesięcioleci. Przeciwnie, Orzeszkowa w swej twórczości wybiega raczej poza obręb lat jej odmierzonych, a jej nastawienia pisarskie, zabarwienie szlachetnym patriotyzmem i głębokim uczuciem ludzkości, dalekie są zarówno od pseudo - narodowej tromtadracji jak i od rozmaitego fryzowanego, obojętnego egotyzmu wielu jej współczesnych.

Wśród licznych szczegółów wspomnień p. Godlewskiego godne uwagi są opinie Orzeszkowej o jej kolegach po piórze, — podówczas przeważnie począ-

kujących pisarzach, później, w niejednym wypadku, matadorach polskiego piśmiennictwa (Żeromski, Reymont, Kasprzowicz i in.). Sądy te odznaczają się nacogół trafną przenikliwością, które nie mają nuty osobistych uprzedzeń czy zawzięci; ten obiektywizm może sprawić, że ostatecznie one w obliczu późniejszych badań i rozbiórów. Niecoś sprawiedliwe, zapewne z braku dostatecznych danych, oceniała Orzeszkowa Conrada, nazwawszy go lekceważąco w jednym z artykułów „panem, który po angielsku pisuje poczytne i oplacające się wyborze powieści”. Zajmujący jest również opis wymyślnych szukan, stosowanych wzgledem Orzeszkowej przez „opiekunów się” nią władze administracyjne i żandarmskie, a znoszonych przez pisarkę z olimpijską wyniosłością i pogodą ducha.

Wspomnienia p. Godlewskiego odznaczają się — poza wielką poprawnością literacką — prawdziwym i sugestywnym oddaniem atmosfery kulturalnej intymności, którą bez wysiłku stwarzała Orzeszkowa w stosunkach z najbliższymi i bliskimi sobie ludźmi. Była to jedna z najpiękniejszych cech osobistych pisarki, rzucającej w życie, i twórczości — z niepowszednią, jak na owe czasy, odwagą przekonań — o twarde wyzwanie przesądom, niesprawiedliwości i przywilejom.

**

Wacław Gąsiorowski. Nihilisci. Powieść historyczna z XIX w. Warszawa, 1933. „Dom książki Polskiej”. Str. 321.

W serji „rewolucyjno - politycznych” (tak to nazywa notatka reklamowa) powieści Gąsiorowskiego — „Nihilisci” — nie są z pewnością najlepszą. Najcenniejszym jej elementem jest bardzo żywa i zajmująca akcja, zbliżona w swej wartości, spięciach i efektach, do scenariuszów filmowych. Natomiast wszystko inne, czego byśmy mieli praw domagać się od „powieści historycznej”, to znaczy konstrukcja, plan, tło, charakterystyka i t. d., zawodzi i nie uzasadnia włączenia „Nihilistów” do wspomnianego rodzaju literackiego.

Główne postacie powieści, jak Kibalczyk, Kwiatkowski, Malinowska, Żandarm Degajew (kryjący dla pisarza bezmiar możliwości psychologicznych) i n. s. w rysunku mdle i niepewne, bez tła i głębszej perspektywy. Konstrukcja powieści jest tego rodzaju, że można bymniemać, iż wszystkie zamachy terrorystyczne i cała działalność grup rewolucyjnych w czasach aleksandrowskich odbywały się pod znakiem... Amora, który ka przyśmiem strzałami raz, i o męki miłosne przyprowadził „nihilistów”, „nihilistki” i żandarmów, w jakichś najmniej spodziewanych okolicznościach i kombinacjach. Nie czuć w tem wszystkim wicher śmiertelnych zapasów pomiędzy młodą Rosją a zmurszałą nikczemnością carystym. Trochę bardziej pełnokrwiste są dwie osoby drugoplanowe: kometant twierdzy petropawłowskiej, okrutnik i łapownik Majdel oraz chłop - terrorysta

Chalturin, którego nadludzkim wysiłkiem udało się wywołać słynną eksplozję w Zimowym Pałacu. Ale te wyjątki nie okupują całości, może łatwiej i „sensacyjnej”, ale — miernej. Powieść ta nie da czytelnikowi głębszego poglądu na historię okresu rosyjskiego „nihilizmu” ani nawet dostatecznie obiektywnych, i autentycznych w tej materii informacji. Stosunek powieści Gąsiorowskiego do prawdziwych „nihilistów” jest mniej więcej taki, jak stosunek scenicznego oledruku p. t.: „Bolszewicy” pióra Sieroszewskiego do prawdziwych bolszewików. Szablon i — dobre chęci, co — oczywiście — jak na powieść historyczną nie wystarcza.

„Nihilisci” Gąsiorowskiego mogą mieć pewne znaczenie, jako czynnik pobudzający chęć poznania tamtych ludzi i tamtych czasów, ale na podstawie źródeł po ważniejszych i bardziej godnych zaufania. Odegranie takiej roli dawałoby taką taką rację bytu tej niezbyt udanej powieści, wydanej zresztą poraz pierwszy wiele już lat temu.

Leopold Staff. Tęcza łez i krwi. Warszawa 1933. T-wo Wydawnicze w Warszawie. Str. 201.

Jako piętnasty tom wydania zbiorowego pism Leopolda Staffa, zainicjowane przez T-wo Wydawnicze (J. Motkowicz), ukazał się zbiór utworów „Tęcza łez i krwi” — owoc przeżyć poety z lat wojny i rewolucji rosyjskiej. Wiele z piśródt tych utworów („Szkoła”, „Wychodźcy”, „Trójiść braterstwa”, „Gniew Sprawiedliwy” i in.) wyróżnia się odrębnym

w twórczości Staffa tonem gwałtownego buntu i protestu przeciwko wojnie, uciskowi i krzywdzie społecznej. Pacyfizm i humanitaryzm poety znajdują tu wyraz mocny, zdecydowany, niema rewolucyjny. Wielkie zdarzenia historyczne, zapalające ludzką w omdniętach powszechnego cierpienia i klęski, przełamały się w przymatach poetyckiej wrażliwości straszliwą „tęczą łez i krwi” o rzadkiej sile wyrazu i groźnej jaskrawości barw.

Przeglądamy wiersz p. t.: „Szkoła”, — pełen namietnych inwektyw przeciwko „żadnym krwi łotrom i blaznom”, „wojnie, na podłożu znu” — szkole, która w mózg dzieci wpaja, „część gwałtu i obola” kończy Staff takim wspaniałym wybuchem:

„Lecz gdy drgnie w którymś z dzieci

Co ludzka jest godnością,
Gdy snu w niem ocaleje strzęp,
Co zowie się Wolnością:
Ze, jak człek człeka, ludu lud
Nie może być własnością:

Gdy błysnie w jednym choć ta rysa,
Niech gniew mu spłoni lice,
Niech dzikość raz uświeci się,
Iszcząc myśl — błyskawicę:
Ze Brutus jeden i sam był
I jedną miał prawicę!”

Pierwsze wydanie „Tęczy łez i krwi” ukazało się w Charkowie, w roku 1918, t. j. przed piętnastu laty...

BOLESŁAW DUDZIŃSKI.

Prezydium Z. Z. K. u Ministra Komunikacji

W myśl uchwały Wydziału Wyk. Z. Z. K. udało się dn. 17 b. m. Prezydium Związku do Ministra Komunikacji, by z ust jego otrzymać autorytatywne informacje co do zmian, jakie Rząd zamierza wprowadzić w najdonioślejszych dla pracowników kwestjach: uposażenia i czasu pracy, przepisów emerytalnych i pragmatyki służbowej.

W skład delegacji wchodził tow. tow. Prezes Kuryłowicz, Wice-prezes Maksym Sekretarz Generalny, Grylowski, tudzież Przewodniczący Centr. Sekcji Mechanicznej Różański.

W uzupełnieniu przedłoż. ego Ministrowi pismem memoriału delegacja omówiła bliżej poruszone w memoriale sprawy: plac, czasu pracy w kolejnictwie, przepisów emerytalnych, pragmatyki służbowej.

Stanowisko Związku we wszystkich tych sprawach omówiliśmy obszernie w sprawozdaniu z posiedzenia Wydziału Wyk. Z. Z. K.

Na powyższe sprawy p. Minister udzielił odpowiedzi następującej:

1) Co do nowego uposażenia, to sprawa cała znajduje się jeszcze w opracowaniu, wobec czego niemożliwym jest udzielanie jakichś ścisłych informacji, gdyż prace nad nowym uposażeniem nie są jeszcze zakończone...

Narazie tylko Minister zaznacza ogólnie, że nowym uposażeniem nikt pokrzywdzony być nie może... Gdyby się zdarzyło, że nowe uposażenie okazałoby się dla kogoś niższym od dotychczas pobieranego, to zostaną wprowadzone dodatki wyrównawcze, które tę stratę uzupełnią.

Nie jest wykluczonem, że może stworzone zostaną osobne tabele plac dla samotnych a osobne dla posiadających

rodziny, ale w obecnym stadium sprawy niczego jeszcze przesądzać nie można.

2) Co do czasu pracy, to narazie żadnych w tej mierze nowych projektów nie opracowuje się; zebrano tylko odpowiednie materiały, mające stanowić podstawę przyszłych nad tą sprawą prac; narazie M. K. zajęte jest nowym uposażeniem tudzież przepisami emerytalnymi.

3) Co do przepisów emerytalnych, to opracowuje się do nich zmiany, mające na celu dostosowanie obecnych emerytalnych do nowych norm uposażeniowych...

Istnieją tendencje, by wszystkich pracowników państwowych złączyć w jednym odrębnym zakładzie emerytalnym.

4) Co do pragmatyki, to przy ewentualnych zmianach jej przepisów, p. Minister rozpatrzy uwagi Związku, dotycząc w szczególności §§ 133 i 134...

Poruszono w końcu jeszcze raz sprawę redukcji osobowej, zwłaszcza popełniane przy niej nadużycia i porachunki z pracownikami, na jakie pozwalają sobie przełożeni, na co delegacja przedstawiła p. Ministrowi liczne konkretne fakty z okręgów radomskiego, wileńskiego i innych, podając zarazem nazwiska zwolnionych zupełnie niesłusznie i bezpodstawnie pracowników.

W odpowiedzi zaznaczył Minister, że — jak to przyrzekł już w czasie poprzedniej audycji — każdy podany Ministerjum do wiadomości fakt niesłusznego zwolnienia Ministerjum zbada z całą dokładnością, wyda odpowiednie zarządzenia i naprawi krzywdy.

P. Minister, powołując się na poprzednie swe oświadczenie podkreśla, że nikt nie może być zwalniany czy też przesładowany z powodu swej przynależności związkowej i że w sprawie redukcji decydować muszą tylko czyste rzeczowe względy.

Na zakończenie jeszcze jeden szczegół. Gdy delegacja zapytała, czy wszystkie nowe projekty zostaną przysłane związkowi, p. Minister odpowiedział, że żadne projekty związkowi do rozpatrywania przedkładać nie będą...(!).

109 i 369!

Pierwsze wydanie wczorajszego „Robotnika” uległo konfiskacie w całym szeregu artykułów. Tak więc skonfiskowany został w całości wstępny artykuł tow. Mieczysława Niedziałkowskiego; cenzura wykresła ustępy z przemówień tow. A. Struga i mecenas L. Berensona na poranku poświęconym Żeromskiemu; wyrwano 2 zwroki z wiersza E. Szymańskiego; skonfiskowano artykułki dotyczące się radja; pokreślono korespondencję z Pomorza oraz „Pokwitowanie”.

Jest to 109-TA konfiskata naszego pisma w roku bieżącym, tudzież 369-TA za rządów „sanacji”.

Sport narodowy Ameryki Obrazek z meczu Rugby

Upadłości w przemyśle budowlanym

Wydział handlowy Sądu Okręgowego w Warszawie notuje ciągle upadłości w przemyśle budowlanym.

W dniu wczorajszym ogłoszona została upadłość większemu przedsiębiorstwu budowlanemu, Inż. Singer przy ul. Opaczewskiej 39. (PRESS).

Dwa tygodnie bezwzględnej aresztu za nieprolongowanie wizy

Starostwo grodzkie Warszawa - Południe ukarało w trybie administracyjnym kupca kolonialnego, obywatela włoskiego Salvadora Provada, który, zamieszkały w Warszawie, nie dopełniał od roku czasu obowiązków przedłużania wizy pobytowej. Provado skazany został na 2 tygodnie bezwzględnej aresztu. (PID).

Ostatnie w sezonie zawody żeglarskie

Wesołe dworowanie z Goebbelsa

W Berlinie ogłoszony został telegram, nadesłany przez wydawcę „Saturday Review” Wentwortha w odpowiedzi na protest ministra Goebbelsa w sprawie mianej publikacji. Telegram opiewa: „Dziękujemy panu za jego depeszę kablową. Artykuł otrzymaliśmy w okolicznościach, które nie dawały żadnej racjonalnej podstawy do po wątpiewania o jego autentyczności. Byliśmy przekonani, że udzielony on został

przez pana w formie wywiadu z przed kilku miesięcy. Ubolewamy nad niemożnością wycofania tego wydania „Saturday Review”, które jest już rozpowszechnione w Wielkiej Brytanii. Powitalibyśmy jednak chętnie nadesłanie przez pana sprowstawania na tydzień następny”.

Telegram powyższy spotkał się z niewyłącznie ostrym protestem całej prasy niemieckiej.

Zbójcecki napad bandytów hitlerowskich

W czeskiej miejscowości Kravare w powiecie huleczyńskim bojówka hitlerowska napadła na dom legionisty czeskiego Józefa Havela. Havel otrzymał kilkadziesiąt pochnięć nożem tak niebezpiecznych, że istnieje obawa o jego życie. Fakt ten wywo-

łał wśród ludności czeskiej powiatu huleczyńskiego silne oburzenie. Ludność domaga się od władz likwidacji tajnych bojówek hitlerowskich, zagrażających życiu i życiu obywateli Czechosłowacji.

Groźna powódź w Albanii

Donoszą z Albanii, że wskutek ulewnych deszczów wezbrała rzeka Kir, powodując wylew jeziora Skutari i zainicjowanie nowych dzielnic miasta Skutari. Kilkadziesiąt osób utonęło. Dotychczas

udało się wyłowić zwłoki 12 osób. Również po stronie jugosłowiańskiej jeziora Skutari wylew spowodował straty w lasach i kolosalne szkody.

Katastrofa angielskiego samolotu

Samolot wojskowy brytyjski, przewożący oddział żołnierzy, 13 km. od Je-

rozolimy, uległ katastrofie. 15 żołnierzy odniosło ciężkie rany.

Zamachy samobójcze

27-letni Franciszek Orlikowski, elektryk, napisał się jodłyną w bramie domu Wronia 30.
— 24-letnia Szywra Cukierówna, służąca, otrula się jodłyną w bramie domu Nowolipie 40a.
— 18-letnia Helena Rosicka, służąca, napisała się esencji octowej w bramie domu Leszno 48.

— 22-letnia Helena Buczkówna, robotnica (Ludna 6), napisała się esencji octowej na cmentarzu św. Wincentego na Bródnie.

— Na terenie dworca Warszawa-schodnia, 28-letni Henryk Waszkiewicz, malarz (Siedlecka 24), zadał sobie nożem ranę ciętą brzucha.

Z sądów

B. sędzia Łopatto na ławie oskarżonych

W poniedziałek rozpoczął się proces b. sędziego Stan. Łopatki oraz bankiera Korngolda, oskarżonych w związku z aferą wyłudzenia od skarbu Państwa autentycznych obligacji polskich w zamian za fałszywe kolejowe obligacje niemieckie.

Łopatto, jako emeryt pracował w Ministerjum Skarbu w charakterze urzędnika do specjalnych poruczeń. Oskarżony jest obecnie o ujawnienie tajemnic służbowych ze szkodą dla Państwa oraz o usiłowanie pobrania łapówki.

Łopatto aresztowany został po aresztowaniu Korngolda, który zeznał, że wszelkie wiadomości w sprawach finansowych otrzymywał od Łopatki, który mu też obiecał za sumę 500 zł, zatuszować aferę, która poczęła wypływać na światło dzienne.

Łopatto aresztowano w momencie, gdy miał przyjąć obie otrzymane od współników Korngolda 500 zł.

Obok Korngolda i Łopatki, na ławie oskarżonych zasiadają Grynberg i Holman, pozostali współnicy Blum i Rodkop zdołali zbiec zagranicę.

Straszną walką wieśniaczki z żebrakiem

Z jarmarku w Kobryniu wracała do Począjowa, pow. prużańskiego Prakse- Tereniuk. Po drodze spotkała Filipa Samoszczuka, 50-letniego żebraka-kalekę, który nie ma obu nóg i jeździ z dwójgim dzieckiem wózkami.

Kobieta skorzystała z grzeczności żebraka i wsiadła na jego wózek, na którym ułożyła też swój towar, w postaci

różnych słodczy i torbę, z gotówką 100 zł. w bilonie. Po pewnym czasie, Tereniukowa usunęła.

Zbuzdzyły ją silne uderzenia w głowę. Z przerażeniem poczuła, że Samoszczuk uderzył ją kilkakrotnie w głowę siekierą.

Oszolomiona kobieta, stoczyła się z wózka i uciekła, zostawiając żebrakowi towar i pieniądze.

Stan pogody

POGODA MGLISTA.

W całym kraju po miejscami mglistym lub chmurnym ranku w ciągu dnia pogoda słoneczna. Nocą w Wileńskiem i na Polesiu umiarkowany pozątem lekki mróz. Dniem temperatura w pobliżu 0°. Stabe wiatry południowo - wschodnie.

NASZA RUBRYKA

Zaotiarowanie pracy

POTRZEBNA północzarka lub rękawarka do sankowych maszyn jak również pracownik do trykotaży. Zgłaszać się Warszawa, Nowolipie 23 — 8.

POTRZEBNY zdolny szewc na reperacje i nowe. Żoliborz, Krasieńskiego 10 m. 86.

Poszukiwanie pracy

MAGISTER PRAWA udziela lekcji i korepetycji w zakresie szkoły średniej. Starszych uczy metodą specjalną, indywidualnie lub w grupach. Ceny b. przystępne. Tel. 2.26.29.

KOREPETYCJI udzielam. Postępy w nauce pewne. Tanio. Wiadomość ul. Żytnia 18-a — 28.

Jesienny obrazek z wielkiego miasta

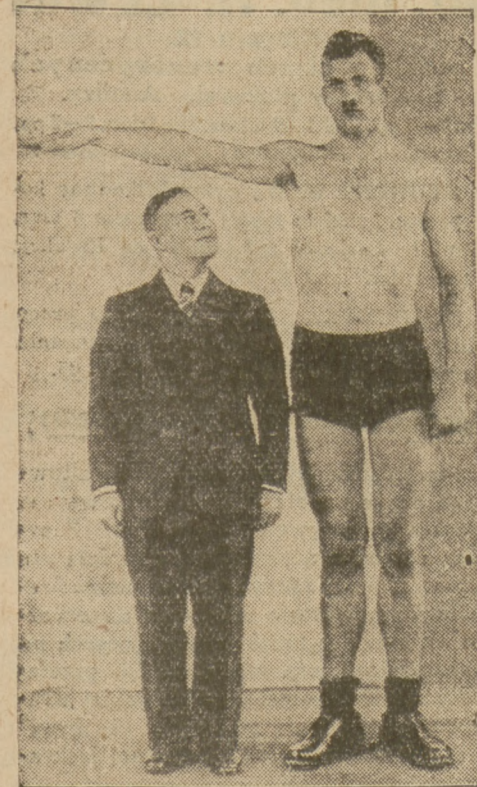

Otwarcie Opery. Faust

W dn. 11 listopada r. b. w spóźnionej porze rozpoczynającej się zimy otwarto w tym sezonie Operę. Pytania: czemu tak późno, dlaczego tak długo wlokło się nieporozumienie między dyrekcją i pracownikami Opery — należą już szczęśliwie do przeszłości. Obecnie główną troską Związku Artystów Opery z p. Zygmuntom Mosoczym na czele jest sprawa układania repertuaru, angażowania sił śpiewających, słowem, montowanie sezonu w obecnej chwili tak niepewnego.

Dobrze, że wreszcie, w dniu święta na-

Leonek Grabowski — bokserem

Jak dołozą z Paryża, znany w Warszawie zapaśnik zawodowy, Leon Grabowski, mający 120 kg. wagi i 217 cm. wysokości, został zaangażowany przez jednego z francuskich menagerów bokserkich, który liczy iż Grabowski po specjalnym treningu stanie się groźnym pięściarzem, a może nawet przyszłym rywalem Carnery. Grabowski jest najwyższym człowiekiem na świecie.

rodowego tradycyjna „Halka” Moniuszki zainaugurowała wieczory i popołudniówki operowe stolicy. Prowadził ją p. Tomasz Jaworski. Po „Halce” dano „Pana Twardowskiego”. (Może p. Ludomir Różycki nie będzie się już potrzebował pocieszać operetkami i uskarżać na to, że jego opery kurzą się na półkach nikomu nie użyteczne). Trzecim z kolei przedstawieniem był „Faust”, odmłodzony nie przez Mefistofela a przedewszystkiem przez dobór sił wykonawczych, pełnych werwy i szczerego zapętu. Na pierwszym niewątpliwie miejscu stoi tu p. Mierzejewski, dzielnie trzymający zespół nawet w tak odpowiedzialnych scenach jak chóry z tańcami odsłony drugiej. Potem p. Janusz Popławski, dawniej Siebel, a dziś Faust, trochę jeszcze nieśmiały, ale pełen przekonującego liryzmu w głosie nie dużym, choć ładnym, w wybornej dykcji stale postępującym naprzód. Małgorzacie p. Oleny brakowało wdzięku i ciepła, Mefistofelowski — potęgi, demoniczności. Jak zwykle doskonałą syntezę postaci brata Małgorzaty dał p. Mossakowski, baryton świetny, postarciu na naszej scenie jeszcze bezkonkurencyjny.

Małe zmiany w tekście były bardzo udane, natomiast niektóre poprawki reżyserji (tj. zjawy Małgorzaty w prologu albo zakończeniu duetu miłosnego w „białym łamku”) nie wydały mi się potrzebne.

Dobry typ, w nowej reżyserji nieco ożywiony, dała w Marcie p. Terenokczy - Jastrzębska.

H. D.

KOMUNIKAT KSIĘGARNI ROBOTNICZEJ

Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 20
P. K. O. 1228

Burg O. W służbie junkrów pruskich z l. 5.—
Donalitus C. Rok. Obrazy z życia chłopów 18-go wieku. z l. 2.50
Haecker E. Historia socjalizmu w Galicji na Śląsku. T. I. z l. 5.—
Koral W. Przez partię, związki, więzienia i Sybir. z l. 5.—
Rusecki Z. i Posner A. Zasady organizacji klubów i stowarzyszeń z l. 3.50
Swoboda H. Pierwsze piętnastoletcie Polski Niepodległej (1918—1933). z l. 3.80
Zarys dziejów politycznych.

SUKNIE I BLUZKI

PO PRZEBUDOWIE LOKALU
POLECA W NAJWIEKSZYM WYBORZE

ZNANA W CAŁEJ POLSCE HURTOWNIA M. HOPMAN

Warszawa, NALEWKI 38, Tel. 11-55-72

(Front i-sze piętro)

734

HURT! NISKIE CENY! DETAL!

Ostrów Poznański przed wyborami do Rady Miejskiej

(Kor. własna).

Jak wiadomo w całym szeregu miast województwa Poznańskiego, zostały rozpisanie wybory do Rad Miejskich, które odbędą się w dniu 26 listopada.

W Ostrówie Poznańskim już rozpoczęła agitację wyborczą „sanacja”, urządzając w sali Kolejowego Przysposobienia Wojskowego — w budynku kolejowym na terenie dworca — jak głośno afisze — odczyt, a właściwie wiec przedwyborczy B. B.

Ciekawym jest, czy Zarząd K. P. W. i innym stronnictwom, biorącym udział w wyborach, również tak skwapliwie udzieli sali na wiec?

Sala była „wypelniona po brzegi”, jak obwiesić „sanacyjny” „Dziennik Ostrowski”, gdyż na blisko 2,000 kolejarzy ostrowskich (oprócz rodzin) zjawili się na ten reklamowany, gdzie tylko było można, odczyt, niepełna... 50 macherów „sanacyjnych”.

Reszta kolejarzy przez swoją nieobecność dała należytą odpowiedź, jakim zaufaniem cieszy się „sanacja” ze swoimi wyczynami wśród kolejarzy ostrowskich.

Jako główny referent na wiecu wystąpił magister Wydziału Osobowego Dyrekcji kolejowej z Poznania, p. Zawadzki.

Słyszeliśmy wiele różnych przemówień, lecz takiej beztłumaczonej paplaniny bez najmniejszego związku i sensu, jaką zaprodukował nam szumnie reklamowany magister, gdzie jedno słowo pozostawiało w kardynalnej sprzeczności z drugim — dawno nie słyszeliśmy.

Kapitałem było obwieszczenie pana magistra (kilkanascie razy powtórzone w czasie jego przemówienia, żeeli to wogóle można nazwać przemówieniem), że urzędnik państwowy nie może mieć własnego zdania, własnego zapatrywania się na te lub inne postępowania czynników rządowych, a powinien i musi być bezwzględnie lojalnym w stosunku do wszelkich poczyną administacji i dlatego musi głosować za listą pro-rządową (?).

A już ogólne oburzenie nawet „oficjalnych” „sanatorów”, obecnych na

zebraniu, wywołało „wezwanie” magistra, mówcy z nieprawdopodobnego zdania, aby do głosowania do urny udać się pochodem z orkiestrą.

Ładnie wyglądał pochód „50 sanatorów”, każdy z bębniem czy piszczałką, a na czele, jako projektodawca, magister Zawadzki, pewno z wielką trąbą. Z tej niefortunnej sytuacji starał się wyratować muzykanta — magistra sam sekretarz powiatowy B. B., niejaki Walczak, prawiając nonsensy o partjach, partynikach i partyjniactwie.

Co gorliwszy „sanator” w chęci przypodobania się zabierał głos w dyskusji, najbliższym jednak prawdy był niejaki Urban, który, mając w pamięci poprzednich mówców, którzy ze skóry wylazili, by zożyć przeciwników.

wręcz oświadczył: „walka wyborcza jest najwstrętniejsza, bo jeden drogiego błotem obrzuca, kubły pomij wylewa na głowę”.

Taka to jest, panowie „sanatorzy”, ocena waszej „działalności wyborczej”. Takie wywołanie obrzydzenia swoimi metodami we własnych szeregach. Ale ten zdrowy odruch nie przeszkadza Urbanowi stanąć na liście kandydatów B. B.

Również powiedział tenże sam Urban, że „kolejarze w dotychczasowych wyborach nie mogli znaleźć wspólnego języka”.

Tak, trudno znaleźć wspólny język z chorzami, zapominającymi o godności osobistej!

Osset.

„Wybory” w Łomżyńskim

(Kor. własna).

„Wybory” w Łomżyńskim do rad gromadzkich odbyły się w dniach 8—10 listopada.

„Wybory” naogół odbyły się... w tajemnicy przed ludnością.

Przeważnie do głosowania nie dochodziło, ponieważ z powodu ogłoszenia „wyborów” w przeddzień wieczorem, ani listy nie były zgłoszone, ani nikt nie stawiał się do głosowania.

Tam, gdzie listy były złożone np. we wsi Budy Czarnockie, Bronowo i t. d. — nie przyjęto ich, oświadczając prosto, że... jedna lista w zupełności wystarczy.

„Sanacja” w braku własnych kandydatów stawiała na listy zniedołężniałych, a nawet poldiotów albo oficjalistów dworskich. We wsi Drozdowo na 16 radnych „wybrano” tylko jednego gospodarza.

Kiedy w jednej wsi udała się delegacja do starosty z protestem, iż „wybrano” zniedołężniałych starców — od-

powiedziano, iż... właśnie tacy są potrzebni.

Wybory wszędzie spotkały się z protestem, podpisanym przez wyborców, a

nawet i przez wybranych na radnych i zastępców, zrzekających się mandatów uzyskanych bez „wyboru”.

Wrzenie na wsi silne.

Wielki Wiec Prac. Użyteczności Publicznej w Warszawie

W ubiegłą niedzielę sala „Colosseum” została wypełniona po brzegi pracownikami zakładów użyteczności publicznej. Byli obecni: tow. tramwajarze, elektrykarze, telefonici, wodociągownicy, strażacy, szpitalnicy, pracownicy zakładów oczyszczania miasta i innych instytucji gminnych. Wiec został zwołany, aby wszystkich pracowników przygotować do obrony zagrożonych praw robotniczych, w szczególności zaś czasu pracy, urlopów, plac, świadczeń chorobowych i innych — i aby uchwalić wspólne wystąpienie w razie akcji obronnej.

Do zebranych przemawiali tow. tow. Zdanowski, Haupa, Raabe, Neusauer, Gałaj, Podnieśniński, Kurowski, Wysocinski i inni.

Przemówienia mówców były przyjmowane długotrwałymi oklaskami, a stanowczy i jednolity nastrój przeszło 2-tysięcznej masy zebranych świadczył o tym, że gotowi są bronić wszelkimi środkami swoich praw i stanu posiadania. Wiec zwrócił się do pracowników, znajdujących się w rozmawianych związkach, z wezwaniem, aby bezzwłocznie wstąpili w szeregi klasowych organizacji; w szczególności zapelował do gazowników.

Jednymyślnie przyjęta rezolucja brzmi następująco:

„Wiec prac. instytucji użyt. publ. uchwala wyrazić kategoryczny protest przeciw usiłowaniu Zarządu Miasta odebrania robotnikom wszystkich praw socjalnych jakie zdobyli w niepodległej Polsce. Robotnicy w instytucjach miejskich, tak w wydz. administr. jak i w

przedsiębiorstwach użyt. publ. stale są narażani na ciągłe redukcje, indywidualne obniżania zarobków, odbieranie świadczeń w naturze, pogarszanie pomocy lekarskiej, ograniczanie zwrotu wpisów szkolnych za dzieci, przeciążanie pracą ponad siły, przedłużanie czasu pracy, zatrzymywanie zaległych zarobków, szykanowanie organizacji i jej przedstawicieli i t. p.

Takie postępowanie Władz Miejskich instytucji użyt. publ. z robotnikami doprowadzić musi do ostrej walki robotników z Zarządem Miasta i przedsiębiorstw w obronie swych kardynalnych praw, a w szczególności 8-godz. dnia pracy, który Zarząd Miasta zamierza z dn. 1.1. 1934 r. przedłużyć pracownikom szpitalnym i innym. Wiec uchwala naświetnować metody Zarządu Miasta gnębienia pracowników i żąda zaniechania projektowanych przez Zarząd Miasta ograniczeń praw i zarobków pracowników, oraz redukcji personalnych robotników.

Wiec kategorycznie potępia rozbicie w szeregach prac. użyteczności publ. i wzywa wszystkich robotników i pracowników użyteczności do natychmiastowego wstępowania w szeregi Związku Użyteczności Publicznej; w szczególności zaś zwraca się do ogółu pracowników gazowni miejskiej, aby bezzwłocznie wrócili do starej swojej Organizacji.

Wiec uchwala udzielić pomocy czynnej w walce pracowników wydz. administr. i innych, o ile zostaną zmuszeni do akcji czynnej w obronie czasu pracy i innych praw robotniczych.

Odchodzą od życia

37-l. Stanisława Strychalska, przy mężu, otrula się kwasem solnym.
25-l. Stefania Burwinówna, służąca,

otrula się esencją octową.
18-l. Jadwiga Niedzielska, bez pracy, otrula się esencją octową.

Śmiertelna walka o węgiel

Tragiczny obrazek z naszych czasów

W ub. sobotę w nocy, do pociągu węglowego w pobliżu huty „KARA”, wskoczyło kilka osób, usiłując zrzucić z wagonu węgiel. Konwojujący pociąg posterunkowy starał się krzykiem od-

dzić tych ludzi, a następnie dał strzał ostrzegawczy. Ponieważ nie zaszło wali na to, oddał kilka strzałów. Wówczas ludzie ci zbiegli.

W kilka chwil później znaleziono na torze kolejowym w pobliżu Budek nieprzytomnego mężczyznę z przestrzeloną twarzą; okazał się nim JAN PO-
PRAWSKŁ. W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala św. Trójcy w Piotrkowie, gdzie walczy ze śmiercią.

Z nożem na kobietę

Na rogu ul. Nowogrodzkiej i Poznańskiej nocy ubiegłej jakiś opryszek ugodził nożem w prawe udo 24-l. Marię Szczepańską, kelnerkę. Sprawca zbiegł, ranną zaś policjant przewiózł na cpatunek do ambulatorium filii Pogotowia.

Przy pracy

29-l. Teodor Fajwel, bez pracy, w czasie rąbania drzewa, zranił się ciekierem w lewe udo, powodując krwotok. Rannego przewieziono na stację Pogotowia, a następnie do szpitala św. Ducha.

Kto wygrał na loterii?

Wczoraj podczas ciągnięcia loterii głównej wygrane padły na następujące numery:

I CIĄGIENIE.

200.000 zł. wygrał Nr. 66920.
10.000 zł. wygrał Nr. 149893.
5.000 zł. wygrał Nr. 84279.
Po 2.000 zł. wygrały N-ry: 34859 164658
Po 1.000 zł. wygrały N-ry: 59508 120793 128945 157125.

Po 500 zł. wygrały N-ry: 796 57889 23421 29904 134023 153104.

Po 400 zł. wygrały N-ry: 1300 24594 35153 39762 55905 78086 94942 109658 159599 167972.

Po 250 zł. wygrały N-ry: 1368 13486 14220 34559 35810 37258 43106 49548 55497 74305 87475 88027 94314 109606 110147 118595 135804 139910 146038.

II CIĄGIENIE.

10.000 zł. wygrał Nr. 16740.

Po 5.000 zł. wygrały N-ry: 15740 119632.

Po 2.000 zł. wygrały N-ry: 22863 106029. 1.000 zł. wygrał Nr. 119121.

Po 500 zł. wygrały N-ry: 25828 80115 120195 137676.

Po 400 zł. wygrały N-ry: 26394 32728 36548 62895 78588 111204 124212 141303 151125 169943.

Po 250 zł. wygrały N-ry: 28455 44893 50347 55277 57741 63050 89281 90581 93049 98453 103 552 123565 159743.

WYGRANE POCIESZENIA PO 500 ZŁ.

500 zł. 2897 3880 5398 9258 12178 14074 239 878 15548 16226 18323 948 19411 20888 22537 846 23912 26860 32373 33620 38 35149 285 36925 38683 39162 463 40841 41239 762 42547 46278 593 685 47878 49038 952 50111 536 704 52175 245 53559 54573 57379 58033 59563 62520 63227 716 66516 68693 70682.

Po 500 zł. N-ry: 76364 412 77084 143 82732 84436 85163 86671 87584 88182 90614 95378 97669 99427 100513 102854 106218 109014 110289 650 111245.

Po 500 zł. N-ry: 117881 118863 119979 122165 122831 125015 126270 126437 126509 127332 129655 129939 134947 135468 137775 138741 141519 146820 148605 150509 154606 157341 159593 161131.

Co wyświetlają kina?

AMOR: „Ostatnie carowa” i polski film.

ANTINEA: „Demon wielkiego miasta” i „Tajemnica skrzynki”.

APOLLO: „Szalona noc”.

ATLANTIC: „Gorzka herbata generała Yen”.

AS: „Czterech uciekinierów” i „Czarny kapitan”.

BAJKA: „Porucznik Marynarki” i „Moralność Pani Dulskiej”.

CAPITOL: „Uśmiech szczęścia”.

CASINO: „Przybłęda”.

COLOSSEUM: „Urwis Hiszpanji” i rewja „Bomby nad Warszawą”.

COLOSSEUM MALE: „Pogromcy przestworzy”.

CORSO: „Człowiek, który ukradł serce”.

CRISTAL: „Wiliam Desmond w godzinie zemsty”.

CZARY: „Pożegnanie z bronią”.

FAMA: „Syn dzungli” i „Ziemia pragnie”.

FILHARMONJA: „Bunt młodzieży”.

FORUM: „Turbina 50,000”.

GLORIA: „Bohater Arizony” i film polski.

HELJOS: „Jego Eksceleńcja subiekt”.

HOLLYWOOD: „Narzeczona z Wiednia” i rewja „W szawa pod gazem”.

ITALIA: „Miłość w aucie” i rewja.

JAR: „Głos pustyni”.

KINO „X”: „Czar jej oczu”.

IKS: „Czarujący chłopiec”.

KOMETA: „Pocałunek skazańca” i rewja.

LUX: „100 mtr. miłości” i „Zdobycy oceanu”.

LOS: Od 4 dla mł. „W krzyżowym ogniu” i od 8 dla dor. „Dr. Jekyll i Mr. Hyde”.

MAJESTIC: „Wielka grzesznica”.

MAJESTIC: „Wielka grzesznica”.

MAJESTIC: „Wielka grzesznica”.

MAJESTIC: „Wielka grzesznica”.

MAJESTIC: „Wielka grzesznica”.

MAJESTIC: „Wielka grzesznica”.

MAJESTIC: „Wielka grzesznica”.

MEWA: „Żona z drugiej ręki” i 10 procent dla mnie”.

MIEJSKI: „Biała Lilja”.

DŹWIKOWY KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.15.

Clark Gable, Helena Hayes i Levis Stone

Powyzsza obsada —

to gwarancja jakości filmu p. t.

BIAŁA LILJA

wł. Metro. Nadprogramy

CODZIENNIC o godzinie 4.15 pp.

SPECJALNY SEANS DLA MŁODZIEŻY

„LEGION ULICY”

Nadprogramy.

Ceny popularne dla młodzieży i dorosłych.

NOWY SPLENDID: „Sabra”.

NOWA TOMBOLA: „Królewski kochanek”.

PALACE: „Platynowa blondynka” i rewja.

PALACE CHMIELNA 9

Pocz. 6, 8, 10

Największy przebój prod. Metro p. t.

PLATYNOWA BLONDYNKA

W roli głównej

JEAN HARLOW

NA SENIE REWJA pod dyr. S. MAJDE

twórcy Qui-Pro-Quo.

PAN: „King - Kong”.

PRAGA: „Turbina 50,000” i rewja.

PETIT TRIANON: „Odmęt ulicy” i „Każdemu wolno kochać”.

RAJ: „Piraci stepu” i „Polska Odrodzona”.

RIVIERA: „Pod Twoją obronę” i do-

datki dźwiękowe.

Kino „RIVIERA” P. o 4-ej w sobotę i niedzielę o 12-iej

Leszno 2

NAJWIĘKSZY FILM SEZONU

POD TWOJĄ OBRONĘ

w rolach gł.

MARJA BOGDA ADAM BRODZISZ

ROXY: „Kochanka włamywacza”.

STYLOWY: „Jej królewska Mość”.

TON: „Miłość w aucie”.

UCIECHA: „Pieśń nad pieśniami” z

Marleną Dietrich.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

P. Z. L. WCHODZI DO KLASY A.

W meczu kwalifikacyjnym o wejście względnie utrzymanie się w klasie A, P. Z. L. pokonał Świt 2:0 (1:0), awansując definitywnie do kl. A.

OSTATECZNA TABELA MISTRZOSTW KL. A W.O.Z.P.N.

W.O.Z.P.N. ogłosił następującą ostateczną tabelę mistrzostw kl. A na rok 1933:

1) Polonia	31 pkt.	st. br.	85:9
2) Warszawianka	28	„	65:17
3) Skoda	25	„	47:29
4) Orzeł	20	„	38:46
5) P.W.A.T.T.	19	„	38:34
6) Legia	19	„	33:38
7) AZS.	12	„	28:52
8) Drakarz	12	„	20:55
9) Świt	10	„	17:56
10) Makabi	4	„	13:51

REPREZENTACJA STANISŁAWOWA W CZERNIOWCACH.

W Czerniowcach odbył się mecz pomiędzy reprezentacją Stanisławowa i Czerniowcem. Gra, która toczyła się na rozkładzie boisku, była bardzo żywa i ostra. Zwyciężyła reprezentacja Czerniowca 2:1.

OSTRE KARY ZA NIESPORTOWE ZACHOWANIE SIĘ PUBLICZNOŚCI NA MECZACH.

Włoska Federacja Piłkarska ukarała drużynę rzymską Roma grzywną w wysokości 2,000 lirów za niesportowe za-

chowanie się publiczności na boisku podczas meczu Roma — Livorno. Równocześnie za awantury na boiskach skazano drużynę Torino na 500 lirów, a drużynę Civitavecchiese i Aquila na kary po 300 lirów.

Drużyna Verona została pozbawiona na zapłacenie 3,000 lirów za wdarcie się publiczności na boisko podczas meczu Verona — Bari.

700 ZAWODNIKÓW NA TURNIEJU GIER SPORTOWYCH OŚRODKA W. F.

W sobotę rozpoczął się w gmachu Stoł. Ośrodka W. F. wielki doroczny turniej gier sportowych. Turniej zgromadził 105 drużyn i około 700 zawodników.

Pierwszego dnia odbyły się jedynie rozgrywki w koszykówce panów klasa B.

W niedzielę w siatkówce pań klasy B wyniki były następujące:

AZS. II — Szkoła G. Gosp. W. 2:0.

Skira — ZASS. II 2:1.

Kol. P. W. — Grażyna II 2:0.

W siatkówce panów klasy B osiągnięto w ważniejszych spotkaniach wyniki poróż-

Bielany — Szkoła Poniatowskiego 2:1.

Przysłność — Huragan (Wolomin) 0:2.

Orle — Szkoła G. Gosp. W. 0:2.

22 p.p. — Huragan I 2:0.

400.000 LIRÓW Z JEDNEGO MECZU PIŁKARSKIEGO.

Mecz o mistrzostwo pierwszej Ligi włoskiej pomiędzy Ambros

„Oskarżony ma głos!”

Na marginesie komedji o podpalenie Reichstagu

„Oskarżony ma głos!” Taki tytuł nosi znany obraz malarza francuskiego Daumiera z przed 100 lat.

Reprodukujemy go z okazji komedji procesu o podpalenie Reichstagu.

Co usłyszymy w radio?

ŚRODA, 22.XI 1933 R.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 Muzyka z płyt. 7.52 Chwilka gospodarstwa domowego. 11.40 Przegląd Prasy. 11.50 Życie artystyczne stolicy. 11.57 Sygnał czasu i Hejnał. 12.05 Muzyka popularna z płyt. 12.30 Dziennik południowy. 12.35 Wiadomości meteorologiczne. 12.38. Stare melodje operetkowe z płyt. 15.25. Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30. Wiadomości gospodarcze. 15.40 Arje i pieśni. 16.00 Orkiestra z płyt. 16.10 Transmisja ze Lwowa. 16.40 „Skrzynka pocztowa”. 16.55 Koncert kameralny. 17.50 „Skrzynka pocztowa rolnicza”. 18.00 Odczyt. 18.20. Muzyka lekka z „Gastronomji”. 19.00. Program na dzień następny. 19.05 Rozmaitości. 19.25 „Sylwety Akademików Literatury. Bolesław Leśmian” wygł. prof. Kon-

rad Górski. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.47 Dziennik wieczorny. 20.00 „Piosenki o kwiatach”. 20.25 Orkiestra gitarzystów. 21.00 „Moja fabryka”. 21.15 Recital fortepianowy. 22.00 Odczyt w jęz. esperancem. 22.20 Piosenki w wyk. St. Nowickiej z płyt. 22.35 Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 3.05 Muzyka taneczna z cukierni Ziemiańskiej.

Czwartek, dnia 23.11.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 Muzyka z płyt. 7.52 Chwilka gospodarstwa domowego. 7.55 Program na dzień bieżący. 11.40 Przegląd Prasy. 11.50 Życie artystyczne stolicy. 11.57 Sygnał czasu. Hejnał. 12.05 Ostatnie przeboje. 12.30 Dziennik południowy. 12.35 Poranek szkolny. 14.00 Wiadomości meteorologiczne. 14.03 Przerwa. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Utwory fortepianowe. 16.25 Piosenki z płyt. 16.40 „Przegląd czasopism kobiecych”. 16.55 Duety wokalne. 17.20 Recital skrzypcowy. 17.50 „Nowiny rolnicze”. 18.00 Odczyt. 18.20 Słuchowisko. 19.00 Program. 19.05 Rozmaitości. 19.25 Odczyt aktualny. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.47 Dziennik wieczorny. 20.00 Muzyka lekka. 21.00 „Skrzynka pocztowa”. 21.15 „Sylwety Akademików Literatury. XIV. Jerzy Szaniawski” — wygł. dr. Tadeusz Makowiecki. 21.30 Pieśni indyjskie. 22.15 „To, co ładne i wesołe”. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 23.05 Muzyka z płyt.

Z WZCZORAJSEJ GIEŁDY

Dolar spada

W związku z wiadomościami o dalszej dewaluacji waluty dolarowej dolar w Warszawie przy słabej tendencji notowano 28. Bank Polski również obniżył kurs do 5.37. Na rynkach międzynarodowych dolar po 5.45 w zaoferowaniu.

Berlin 212.50. Gdańsk 173.30. Belgia 24.30. Holandia 359.30. Kopenhaga 128.75. Londyn 28.90. Oslo 145.50. Paryż 34.86. Praga 26.43. Sztokholm 149.50. Szwajcaria 172.59. Włochy 46.94.

Z miasta

w kilku słowach

POBÓR. Dziś, komisja poborowa dla poborowych zamieszkałych na terenie 6, 7, 8, 10, 19 i 22 komisariatów P. P., podlegających P. K. U. Nr. 4. Na komisję tę winni stawiać się wszyscy ci poborowi, którzy dotąd obowiązku tego z jakichkolwiek powodów nie dopełnili.

SPIS POBOROWYCH. Dziś, winni stawić się w wydziale wojskowym zarządu miejskiego przy ul. Florjańskiej Nr. 10 w godz. od 9 do godz. 13 wszyscy poborowi zamieszkał na terenie 17 i 18 komisariatów P. P.

INWESTYCJE GAZOWE. Dyrekcja gazowni miejskiej projektuje wykonanie w 1934 r., między in. następujących inwestycji: budowę dużej sprężarki do gazu na 5 atmosfer, przewodu gazowego do Pruszkowa od gazowni na Woli, części przewodu do mostu Poniatowskiego, poczynając od gazowni na Woli do Grójeckiej, potem wzmocnienie oświetlenia gazowego na całym szeregu ulic.

RUCH BUDOWLANY NA ŻOLIBORZU. Żolibórz w dalszym ciągu przoduje w ruchu budowlanym Warszawy. Na ukończeniu w stanie surowym jest wielopiętrowy dom spółdzielni nauczycieli szkół powszechnych. Również, wobec kończącego się sezonu budowlanego, pośpiesznie doprowadzane są pod dachy domy wojskowego funduszu kwaterunkowego i warszawskiej spółdzielni mieszkaniowej.

Ogółem w przyszłym roku przybędzie na Żolibórze około 1.000 nowych izb mieszkalnych.

Sportowa gwiazda Dalekiego Wschodu

Na uniwersytecie w Nankinie studjuje jedna z najgłośniejszych gwiazd sportowych Dalekiego Wschodu Chien. Wygrała ona ostatnio biegi na 100 i 200 mtr., 80 mtr. przez płotki i sztafetę 400 mtr.

Twarz z gumy

Anglik Thomas Richardson jest jedynym człowiekiem na świecie, który ma niesłychanie ruchliwą twarz jakby z gumy. Człowiek ten może zmienić swoją twarz w dowolny sposób.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś i codziennie sztuka L. Franka „Na drodze” z Adwentowiczem, Grywińską i Damińskim w roli głównej.

Z OPERY. Dziś Czajkowskiego „Eugeniusz Oniegin”.

W czwartek opera Bizeta „Poławiacze Perła”.

TEATR NARODOWY gra dziś oraz w czwartek i w piątek „Don Juan” Zorilli z Józefem Węgrzynem.

TEATR LETNI gra dziś arcywesołą komedję „Pieniądz nie jest wszystkim”.

TEATR NOWY. Dziś „Nie igra się z miłością” z Malicką i Węgierką.

TEATR „NOWA KOMEDJA”. Dziś i codziennie komedia Hemara „Firma”.

TEATR POLSKI. Dziś widowisko Anny p. t. „Kościuszkę pod Racławicami”.

TEATR MAŁY. Codziennie sztuka Mirosława Krleży „Baronowa Lenbach”.

TEATR CYGANERJA. Codziennie wielką rewję „Syrena na wędce”.

TEATR KAMERALNY. Dziś „Przebudzenie się wiosny” po cenach znizowanych.

TEATR „REX”. Dziś rewja „Brock-Rex” z udziałem świetnego komika Crocka.

TEATR ROZMAITOSCI. Dziś program składany: 1) groteska Zoszenki „Wina i Kara”, 2) „Manekiny szatana”, 3) farsa „Synuś dostanie na przeczyszczenie”.

TEATR 8.30. Codziennie polska komedia muzyczna „Yacht miłości”.

„PRASKIE OKO”. Codziennie rewja „Klejnoty Pragi” z udziałem Lucy Messal.

TEATR „POPULARNY” (Zamojskiego 20). Codziennie „Zuchy Warszawskie” wodewil ze śpiewami i tańcami.

TEATR REWJI „MIGNON”. Codziennie rewja „Blondynki - brunetki”.

TEATR HIPOTECZNA 8. Codziennie „Jesień, Zima, Wiosna”.

STUDIO CENTRALNE IM. ŻEROMSKIEGO, Żolibórz, Suzina 4. Gra codzien-

nie o g. 20-ej „S 245 KK” Leszczyńskiego.

TEATR REWJI „MUCHA” (Długa 10). Dziś i dni następnych „Malowane dzieci”.

TEATR ARTYSTYCZNY „ITALIA”. Rewja „Chodź na górę” i film „Miłość w aucie”.

CYRK STANIEWSKICH. Dziś wielki program otwarcia.

Wystawy i Muzea

INSTYTUT PROPAGANDY SZTUKI (Królewska 13). Wystawa „Rytu”, „Bractwa św. Łukasza”, „Szkoly warszawskiej”, „Formy” i „Ładu”.

TOW. ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (Plac Małachowskiego 3). Wystawa pamiątkowa Wacława Pawliszaka, Stefana Filipkiewicza, Leona Kowalskiego oraz ogólna.

SALON GARLINSKIEGO (Mazowiecka 8): Wystawa prac Niny Alexandrowicz.

ŻYD. TOW. KRZEWIENIA SZTUK PIĘKNYCH (Wierzbowa 7): Wystawa Haberów.

MUZEUM ARCHEOLOGICZNE im. E. Majewskiego, Pałac Staszica, otwarte w środy, piątki i niedziele w godz. 10—14.

DOM SZTUKI (Nowy świat 27). Wystawa zbiorowa prac Juliusza Kossaka.

MUZEUM NARODOWE (godz. 11—15): Podwale 13. We wtorki malarstwo polskie, w czwartki malarstwo obce, codz. z wyj. poniedziałków Muzeum Wojska.

Al. 3 maja. W środy, piątki, soboty, niedziele wystawa sztuki zdobniczej.

MUZEUM ETNOGRAFICZNE przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa otwarte codz. z wyj. poniedziałków w godz. 10—14.

PANSTWOWE ZBIORY SZTUKI.

Kamienica Baryczkowska. Wystawa „Książki polskiej w językach obcych”.

Zamek królewski i Pałac w Łazienkach otwarte codziennie z wyjątkiem wtorków.

MUZEUM RZEMIOSŁ I SZTUKI STOSOWANEJ (Chmielna 52) otwarte codziennie 10—15.

PANSTWOWE MUZEUM ZOOLOGICZNE (Uniwersytet) otwarte w niedziele o godz. 10—13 i czwartki 10—14.

MICHAEL ARLEN

Świat w roku 1987

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

Pan Craddock miał do załatwienia sprawę w biurach Egzekutywy na najwyższym piętrze. Na nieszczęście, myśli, jakim oddawał się w czasie jazdy ekspressem, pozabawione były wzniosłości, która byłaby wielce pożądana, jako przygotowanie do czekającej go rozprawy. Wobec tego bowiem, że Wieża Ackroyda była w znacznym stopniu dziełem rosyjskiego kapitału i rosyjskiej inicjatywy, należące do niej windy — tak samo jak rosyjskie okręty — posiadały wszelkie cechy, dzięki którym można je było zaliczyć do najbardziej nowoczesnych i najszybszych środków lokomocji. Pan Craddock, dobiwszy do celu, zmuszony był natychmiast usiąść na krześle, aby dać jaki taki odpoczynek bolącym nogom. Gdyby to tylko było możliwe, zdjąłby buty i skarpetki i poszedł boso przez te wszystkie marmurowe sale. (W każdym razie to, z czego były zrobione, wyglądało jak marmur, chociaż niewątpliwie była to także — tak, jak wszystko inne — substancja, wymyślona przez któregoś z tych młodych Rosjan, na utrapienie starszego pokolenia). Odpocząwszy trochę, podszedł do jednego z licznych młodych ludzi, którzy szybko przebiegali tam i z powrotem przez olbrzymią salę.

— Informacja prosto — rzekł zapytany i prędko pobiegł w swoją stronę.

Pan Craddock, przeklinając swoje nogi, poszedł przed siebie.

— Czy to tu informacja? — zapytał młodego człowieka, siedzącego za ogromnym biurkiem. — Chcę się zobaczyć z sędzią Severance i z panem Hemingway.

Młody człowiek za biurkiem zobaczył przed sobą małego podstarzałego człowieka o bezbarwnej twarzy i skromnie uprzejmej minie. Zauważył również (a nawet upe-

15

wnął się co do tego, przechyliwszy się przez stół), że ta osoba o nieokreślonym wyglądzie jest tak niepewna tego, w jaki sposób zostanie przyjęta, że przeskakuje z nogi na nogę.

— Są teraz na konferencji — rzekł krótko i był zlekka zdumiony, że z myśli oczu osoby o nieokreślonym wyglądzie błysnęły płomienie gniewu. W istocie pan Craddock z trudnością powstrzymywał wściekłość.

— Proszę powiedzieć sędziemu Severance i panu Hemingway — wybuchnął — że jestem tutaj i że chcę...

— Nic im nie mogę powiedzieć — oświadczył młodzieniec i spojrzał na zegarek — za dwie minuty mają ważne spotkanie.

Pan Craddock miał wieloletnie doświadczenie w opanowywaniu niższych instynktów swojej natury. Z doświadczenia tego skorzystał obecnie.

— Wiem — rzekł cierpliwie. — Tak jest. A więc niech pan będzie tak dobry i powie im, że jestem tutaj, dobrze? Czy nie powinien był pan już przedtem zapytać o moje nazwisko. Nazywam się...

Młody człowiek, w zdenerwowaniu kręcił w palcach wężownie związany węzeł krawata.

— Chyba nie pan Craddock?

Stojąc w danym momencie na lewej nodze, pan Craddock rzekł pobłażliwie: — Nie koniecznie, młody człowieku, jeżeli przypuszcza pan, że nie wyglądam na pana Craddocka. Ale proszę opuścić to „pan”, czy wówczas mógłby pan zaprzeczyć, że wyglądam — i to z całą pewnością — właśnie na Craddocka? Teraz niech pan pobiegnie i uprzedź sędzię Severance i pana Hemingway, że Craddock chce się z nimi zobaczyć.

Młody człowiek, który zbliżył pod wrażeniem tej idyotycznej przemowy, zmusił się do tego, by nie wpatrywać się niegrzecznie w tę osobę o nieokreślonym wyglądzie.

— Dobrze, proszę pana — rzekł słabo, a potem nagle zapisał: — Ale niech pan słucha! Madame Abazar także dopiero tu przybyła, a ten pan Craddock, na którego czekają — jest Prezydentem Wielkiej Brytanii — i kazało mi nie wpuszczać nikogo innego.

— A więc, chłopcze, wprowadź mnie i nie wpuszczaj nikogo innego.

W roku 1897 ostatni król angielski. Napier I, już od trzydziestu sześciu lat przebywał w zaciszu prywatnego życia. Pozostał on niesłychanie popularną postacią dla wszystkich sfer. Nie przestał też pomagać rządowi (co zawsze było właściwością jego wielkiego rodu) — dostarczając ludziom dyskretnego obiektu czci. Ten mądry i cichy jegomość wyrzekł się wprawdzie dla siebie i swojej rodziny wszelkich przywilejów królewskiego stanu, ale był zbyt mądrym Anglikiem, aby zrzekać się współczucia zapalonych rojalistów i szacunku republikanów, to też nie miał wcale ochoty prosić ich, aby siedzieli w jego obecności.

Drogi Powietrze nie tylko nie pragnęły i nie starały się o to, ale były gorąco przeciwnie abdykacji króla Napiera w roku 1951. Ackroyd umarł o cztery lata wcześniej, nie podejrzewając ani przez chwilę, że młody osiemnastoletni król w tak niedługim czasie przeciwstawi się całkowicie swoim doradcom. Ale następcy Ackroyda byli na tyle mądrzy, że starali się wybrnąć jaknajlepiej z niefortunnej sytuacji i okazywali byłemu królowi tyle szacunku, zarówno urzędowo jak i prywatnie, że nawet najbardziej nieodpowiedzialni sentymentalni zapaleńcy nie mieli sposobności do robienia męczennika z popularnego i przystojnego młodzieńca. Rząd Anglii starał się pozostać bardziej rojalistycznie nastrojony, aniżeli sam król.

Były do tego uzasadnione powody. Tytuł Prezydenta obcy był tradycjom i sympatjom angielskiego ludu. Również doświadczenie nie mogło sprawić, aby ten wzniosły urząd przestał wydawać się śmiesznym narodowi, który oddawał już traktował prezydentów innych krajów jako komiczne i nieco wykoszlawione trawestacje rozsądnej, drobniomieszczanśkiej monarchii angielskiej. Rząd, oraz stojące za nim Drogi Powietrze — nie straciły nic ze swojej popularności dzięki powszechnie panującej opinii, iż dotychczas jeszcze nie zrezygnowały z namówienia byłego króla, aby cofnął swoją abdykację. Anglicki, zawsze lubiący przeciwieństwa, mogli tolerować republikę tylko tak dalece, jak dalece była ona tolerowana przez ich monarchę.

((d. c. n.))

Drukarnia ROBOTNIK

przyjmule wszelkie roboty wchodzące w zakres drukarstwa

ceny niskie wykonanie

staranne i punktualne

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. R.

Oficyna w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”, Wrocławska 7.